

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή :

Κ. Ἀσκητόπουλος, Γ. Δρίκος, Μ. Δέφνερ, Γ. Σκόλος, Α. Χατζημηναῖς, Γ. Τσιρώνης, Γ. Στάθης

Λογοδοσία Δ. Σ. Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 20 Φεβρουαρίου 1949.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τὸ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 27]4]47 καὶ διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου προελθὼν Δ. Σ. προσέρχεται κατὰ τὴν παρούσαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως, νὰ λογοδοτήσῃ πρὸς ὑμᾶς διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ πεπραγμένα κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας του.

Συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν ἢ παροῦσα Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἔδει νὰ ἐλάμβανε χώραν ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Ἡ ἐπελθοῦσα μέχρι σήμερον καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου εἰς ὃ τελευταίως ἐγένοντο αἱ Γενικαὶ Συνελεύσεις τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μᾶς παραχωρηθῇ δι' ὃ καὶ ἀπητήθη χρονικὸν τι διάστημα μέχρι οὗ ἐξευρεθῇ κατάλληλος χώρος διὰ τὴν συγκέντρωσιν ἡμῶν ταύτην. Εὐτυχῶς ἡ σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, εὐγενῶς παρεχώρησε τὸ ἀμφιθέατρον τοῦτο, δι' ὃ καὶ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὸν κ. Πρύτανιν καὶ τὴν Πανεπιστημιακὴν Σύγκλητον διὰ τὴν γενομένην ταύτην παραχώρησιν.

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν ἢ παροῦσα Γεν. Συνέλευσις ὡς δευτέρα λόγῳ μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπαρτίας κατὰ τὴν 13]2]49 θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ὡς ἀνεπιτέλετος μελῶν παρόντων.

Ἐν τῇ πρώτῃ κατὰ τὴν θητείαν τοῦ Δ. Σ. Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 28]8]47 ἤτις ἔλαβε χώραν τρεῖς μῆνας, ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του, εἶχεν ἐκθέσει ἐνώπιον ὑμῶν τὰς βασικώτερας τῶν ἐπιδιώξεών του ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ καθολικοῦ συμφέροντος καὶ τῶν εἰδικωτέρων συμφερόντων τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀπόψεις τοῦ Δ. Σ. αἵτινες ἔτυχον τότε τῆς ὑμετέρας ἐγκρίσεως, θέλομεν νὰ πιστεῦωμεν ὅτι ἐν πολλοῖς ἐπραγματοποιήθησαν μέχρι σήμερον. Διὰ τοῦτο τὸ Δ. Σ. δὲν θεωρεῖ σκόπιμον, ὡς ἐπραξε κατὰ τὰς προηγουμένας Γενικὰς Συνελεύσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν κατὰ ἐξάμηνον δρᾶσιν τοῦ Συμβουλίου, νὰ ἀπαριθμῆσιν τὰς προσπάθειάς του καὶ μάλιστα ἐκεῖνας αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἀτομικῆς φύσεως ζητημάτων συναδέλφων διότι τοῦτο θὰ ἀπετέλῃ καταπόνησιν ἡμῶν, ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν γενικωτέρων φύσεως ζητημάτων τὰ ὅποια εἶναι ἱκανὰ νὰ βοηθήσουν ὑμᾶς εἰς τὸ νὰ μορφωθῇ πραγματικὴ γνώμη περὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν.

Ἐν τῶν οὐσιωδεστέρων ζητημάτων τὰ ὅποια ἀντεμετώπισε ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς θητείας του τὸ Δ. Σ. ἦτο ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων συναδέλφων. Πρὸς τοῦτο δὲ προέβη εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας διὰ τὴν πρόσληψιν χημικῶν παρ' ὄλων ἐκεῖνων τῶν βιομηχανικῶν αἵτινες δὲν ἀπασχολοῦν χημικοὺς καίτοι ὑπόχρεοι κατὰ νόμον εἰς τοῦτο.

Διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἐπετεύχθη ἡ πρόσληψις ἀρκετῶν συναδέλφων ὑπὸ διαφόρων βιομηχανικῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν δὲν ἔπαυσε ὡσαύτως τὸ Δ. Σ. νὰ καταβάλλῃ ἐνεργείας παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν

διατάξεων τοῦ Β. Δ]τος τοῦ 1929 «περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν εἰς ἀλευρομύλους» ὡς καὶ τοῦ σχετικοῦ Ν. Δ]τος ὑπ' ἀριθ. 395]36, διὰ τὴν πρόσληψιν χημικῶν καὶ ὑπὸ τῶν κυλινδρομύλων μέσης καὶ μικρᾶς ἀλεστικότητος, καθ' ὅσον ἐν τῇ μερίμνῃ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, θὰ ἐξυπηρετεῖτο καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς συναδέλφων οἵτινες θὰ παρείχον τὰς ὑπηρεσίας των ὡς χημικοὶ τῶν ἀλευρομύλων τούτων.

Ἦδη τὸ Δ. Σ. εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωρίσῃ ὅτι, ἐπετεύχθη ἡ ἐξασφάλισις τῆς προσλήψεως χημικοῦ ὑπὸ τῶν κυλινδρομύλων ἀλεστικότητος ἀνωτέρας τῶν 15.000 χ]μων ἡμερησίως τῶν ἐργαζομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἀφ' ἧς θέλει ἰσχύσει ἡ καταρτιζομένη σχετικὴ σύμβασις.

Τὸ Δ. Σ. ἐν συνεχείᾳ τῶν ὄσων κατὰ τὰς παρελθούσας Γεν. Συνελεύσεις ἐξέθεσε ὑμῖν, δὲν ἔπαυσε νὰ καταβάλλῃ προσπάθειάς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἐκκρεμοῦντος νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας. Κατὰ τὰς παρουσιάσεις πρὸς τοὺς ἐκάστοτε κ. Ὑπουργοὺς Ἐργασίας καὶ τὰς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τούτου, τὸ Δ. Σ. ἀνέπτυξε καὶ ἐπέμεινε ἐπὶ τῶν λόγων οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἐτύγχανε δὲ τῶν διαβεβαιώσεων περὶ τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Δυστυχῶς αἱ ἀλλεπάλληλοι Κυβερνητικαὶ μεταβολαὶ καὶ αἱ γινόμεναι διακοπαὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ κυρίως αἱ ἐκ τῶν γενικωτέρων συνθηκῶν ἀντιξοότητες δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου, μέχρι σήμερον. Θέλομεν νὰ πιστεῦωμεν ὅτι τὸ διάδοχον Συμβούλιον θὰ εὐτυχῆσῃ νὰ περαιώσῃ τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν.

Τὸ Δ. Σ. καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς θητείας του, κατέβαλλεν συντόνους προσπάθειάς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Μικροβιολόγου ὑπὸ Χημικῶν, συνεπικουρούμενον ἐν πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου - Μικροβιολόγων καὶ ὑπὸ τῶν Φαρμακοποιῶν - Μικροβιολόγων. Αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐξασφάλισαν μέχρι σήμερον τὴν ἀποτροπὴν τῆς κατὰ τὴν διεργεῦσασαν διετίαν ἐπανεληφθέντος ἀποτολημθείσης κατὰ τοῦ κλάδου μας ἀδικίας ταύτης. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἐπετεύχθη καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ κατοχύρωσις νομοθετικῶν τῶν ἡμετέρων δικαίων ἀπόψεων, πλην ὅμως τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ὑποστηριζόμενον νομοσχέδιον ὅπερ πεντάκις εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰς Κοινοβουλευτικὰς Ἐπιτροπὰς, δὲν κατέστη νόμος τοῦ Κράτους παρὰ τὴν ἔνθερον ὑποστήριξιν του ὑπὸ πεντηκοντάδος ἱατρῶν Βουλευτῶν, μαρτυροῖ τὰς καταβληθείσας προσπάθειάς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Πιστεύομεν ὅτι τὸ διάδοχον Συμβούλιον θὰ δυνηθῇ κατὰ τὴν ἐν καιρῷ ἐπανασυζητήσιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν καλυτέραν ἐπίλυσιν.

Αἱ ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας αἵτινες ἔχουσιν ἐκτεθῆ ὕμῖν κατὰ τὰς προηγουμένας Γεν. Συνελεύσεις ἐσυνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τελευταίον ἐξάμηνον. Ἐάν μέχρι τοῦτε δὲν ἐπετεύχθησαν τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα δὲν νομίζομεν ὅτι τοῦτο δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς

3-12-43
Μιλάνω
Ἐπωνυ-
dustria
κὶ ἀντί-

εὐρεσιν
υστάλ-
ουνδίου
ἡτήριον
Ἀθηνῶν

εὐρεσιν :
υμᾶς
ον ἀρ-
κὸν μη-

εὐρεσιν :
ν Γεώρ-
ων Πει-

εὐρεσιν :
οὐ χαλ-
παρασ-
χαλκοῦ
σὺν τῇ
ἀνθρα-
τάλλων»
ὄν Κων-
ον Παλ-
καὶ ἀν-

Μέθοδος
ἐλευθέ-
ων προ-
δεσμεύ-
οῦτων, ὡς
οἰουμένων
δν, ἢ καὶ
), καὶ ὡς
οιουμένου
τινον Στ.
ηρέως 16.
Ἀντώνιος

Μέθοδος
τῶν ἀνέ-
ήν, κάτοι-

: «Πλωτῆ
μείων εἰς
ταμοῦρην,

ἡ ἐν Ἐλ-
ς προπα-
Ἐκ τούτου
τῆς ἡμετέ-
ν τοῦ σώ-
ς δυνατῆς
τοῦ ὄλου
τῶν στη-
ματος τοῦ

οιβόλως θὰ
οὔλιον εἰς

Α. Δ.

ολιγωρίαν του Δ. Σ. καθ' όσον οι έκ των κ.κ. Συναδέλφων εκπαιδευτικοί οι συμμετασχόντες εις τας γενόμενας παρουσιάσεις θα είναι εις θέσιν να εκτιμήσωσι τας καταβληθείσας προσπάθειας.

Τό Δ. Σ. εν τῇ ἐννοίᾳ τῆς πραγματικῆς ἐξυπηρέσεως καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου κατέβαλλε συντόνους προσπάθειας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἐκ τῶν συναδέλφων μελῶν τοῦ Συλλόγου οἰνολόγων καὶ ἐπέτυχε τὴν διευθέτησιν διαφόρων ἐιδικῆς μορφῆς ζητημάτων ἀφορώντων τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου τούτου. Ἐπίσης ἐπὶ πάσης παρουσιασθείσης περιπτώσεως, τὸ Δ. Σ. προέβη ἀμέσως εἰς κάθε ἐνδεδειγμένη ἐνέργειαν καὶ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα πρὸς διευθέτησιν διαφόρων ζητημάτων, μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ἀναγομένων εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ὡς χημικῶν.

Τό Δ. Σ. παρηκολούθησε μετὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐνδιαφέροντος τὰς καταβληθείσας προσπάθειας διὰ τὴν διατήρησιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν, λόγῳ τοῦ δημοσιευθέντος Νόμου περὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, καὶ προέβη εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας παρὰ τῷ Ὑπουργίῳ Οἰκονομικῶν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Χημικῶν καταβληθεισῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἐνεργειῶν.

Τό Δ. Σ. ὡς καὶ ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει τῆς 28-8-1948 ἐγνώρισεν εἰς ὕμᾱς, προσεπάθησε, εἰς ἐφαρμογὴν καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἰδρυτικοῦ Νόμου τῆς Ἐνώσεως, δι' ὧν ἐκτός τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν, σκοπὸς αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ παροχὴ πάσης δυνατῆς ἐνισχύσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων διὰ τὴν ἐπαύξεισιν καὶ βελτίωσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας, ὅπως διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν συναδέλφων ἐνισχύσεις τοῦ τοῦ παρασχεθῶσι τὰ μέσα ὅπως διατυπώσῃ ὑπευθύνως τὰς γνάμιας τῆς ὁλότητος τῶν συναδέλφων ἐπὶ κεφαλαϊώδους σημασίας ζητημάτων συνηφασμένων πρὸς τὴν δημιουργίαν τῆς καλύτερας αὔριον καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτῶν τούτων τῶν σκοπῶν τῆς Ἐνώσεως, οἵτινες ἀκριβῶς πρὸς πρόαψιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν χημικῶν, θὰ καθίστων πρὸς πάντας γνωστὴν τὴν θετικὴν συμβολὴν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπαύξεισιν καὶ βελτίωσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας. Πρὸς τοῦτο κλητήσθησαν Ἐπιτροπαὶ ἐκ συναδέλφων κατὰ κατηγορίας αὐτῶν.

Δυστυχῶς ἡ προσπάθεια αὕτη, ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τοῦ Δ.Σ. δὲν ἀπέδωκεν, ὡς ὄφειλε μέχρι τοῦδε τὸ προσδοκώμενον ἔργον, ἐκτός τῆς Ἐπιτροπῆς ἑλαιουργίας, πυρηνελαιουργίας καὶ σαπωνοποιίας περὶ τοῦ ἔργου τῆς ὁποίας ἐξεθέσαμεν εἰς τὴν τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, πιστεύει τὸ Δ. Σ. ὅτι οἱ προθύμως ἀναλαβόντες νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν συνάδελφοι θὰ ἐπιδείξωσι ἐν τῷ μέλλοντι τὸν ἐπιβαλλόμενον ζῆλον ὥστε τὸ διάδοχον Δ. Σ. νὰ εὐτυχῆσῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς ὑμᾶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρ' ἡμῶν ἀρξαμένης αὐτῆς προσπάθειας.

Τό Δ. Σ. πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐνώσεως ἐπεκονίωσεν μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἔδρου ὄντος Γραφείου «ΟΥΝΕΣΚΟ» τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῶν ἐπὶ τούτου ἐνεργειῶν τὸν ἐξέθεσεν εἰς ὑμᾶς κατὰ τὰς προηγηθείσας Γ. Συνελεύσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀνέφερον ὡσαύτως καὶ τὰς ἐνεργείας εἰς ἃς προέβη πρὸς γνωστοποίησιν εἰς τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως τῶν συγκληθέντων ἐν Παρισίοις καὶ Βρυξέλλας Συνεδρίων τῶν Χημικῶν, ἵνα οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐγκαίρως συμμετάσχωσιν αὐτῶν.

Τό Δ. Σ. ἐσυνέχισε τὰς ἐνεργείας του διὰ τὴν ὅσον ἐνεσθὶ καταλληλοτέραν χρησιμοποίησιν τῶν Χημικῶν ἐν τῷ στρατεύματι Ἀποτέλεσμα τῶν ἀνωτέρω ἦτο ἡ ἐκδοσις Διγῆς διὰ τῆς ὁποίας οἱ Χημικοὶ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ οἱ κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀβριον κληθέντες ἐνταχθῶσιν εἰς τὸ Σῶμα Ὑλικῶν Πολέμου. Ἀπότοκος

ἐπίσης ἐνεργειῶν εἶναι καὶ ἡ ἔνταξις τῶν φοιτητῶν τῆς Χημείας εἰς ἀναλόγους τεχνικὰς ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατεύματι.

Τό Δ. Σ. ὡς εἶχεν ἐκθέσει ὑμῖν κατὰ τὰς γενόμενας μέχρι σήμερον Γενικὰς Συνελεύσεις ἐσυνέχισε ἐν πάσῃ δυνατῇ προσπάθειᾳ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποδοχῶν τῶν πάσης φύσεως μισθωτῶν χημικῶν.

Καὶ προκειμένου μὲν περὶ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, τὸ Δ. Σ. κατέβαλλε καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς βελτιωμένων ἀποδοχῶν, ὅπως ἰδιαίτεροι φροντίδες καταβλήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς διὰ τοῦ τύπου ἀνακοινώσεως, περὶ τῆς χορηγήσεως τεχνικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς διπλωματούχους Πολυτεχνικῶν Σχολῶν Δημοσίου ὑπαλλήλους, πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ χορηγούμενου τούτου ἐπιδόματος ἀνεξαρτήτως προελεύσεως εἰς τοὺς ἐκ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων Χημικούς. Δι' ὑποβληθέντων ὑπομνημάτων καὶ αὐτοπροσώπων παρουσιάσεων πρὸς τοὺς ἐν τῇ Κυβερνήσει Πολιτικούς Ἀρχηγούς, λοιποὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς, καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν Οἰκονομικὴν Ἀποστολήν, ἐξετέθησαν καὶ σθε. ναρῶς ὑπεστηρίχθησαν αἱ δίκαιαι ἀπόψεις τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Αἱ ἐνεργεῖαι αὗται ἀπετέλεσαν τὴν ἀφιετηρίαν τῶν ἐν συνεχείᾳ καταβληθεισῶν προσπαθειῶν παρὰ τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως ὡς καὶ παρὰ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Δημοσίων Ὑπαλλήλων, συναδέλφων, αἵτινες, προσπάθεια τελικῶς ἔφερον εἰς τὸ ἐπιτυχές ἀποτέλεσμα τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν ἐχορηγήθη τὸ τεχνικὸν ἐπίδομα εἰς τοὺς ἐκ τῶν συνδέλφων ὑπηρετούντας Δημ. Ὑπαλλήλους. Ἡ ἀρχικὴ ἐπιδιώξις τῆς Ἐνώσεως ἀπέβλεπεν εἰς τὴν λήψιν γενικοῦ μέτρου διακανονίζοντος τὸ ζήτημα. Τὸ τοιοῦτον δὲν κατέστη μὲν ἐφικτόν, πλὴν ὅμως διὰ τῶν ἐκδοθεισῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, διὰ τὴν λήψιν τῶν ὁποίων συνέβαλλον καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐρυθμίθη τὸ ζήτημα σχεδὸν διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν συναδέλφων Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀπομένοντος εἰσέτι πρὸς ρύθμισιν, τοῦ ἀδικαιολογητῶς ἀνακύψαντος ζητήματος, τῆς μὴ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀπονομὴν τοῦ ἐπιδόματος τούτου, εἰς τοὺς χημικοὺς εκπαιδευτικοὺς καὶ τινὰς ὑπηρετούντας εἰς ἰδιοτύπους Ὀργανισμούς. Πάντως τὸ Δ. Σ. καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ διάδοχον Συμβούλιον δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἐνεργῇ διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας τῶν συναδέλφων, θέλει δὲ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι μέχρι τότε θὰ εὐτυχίσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιδιωκομένην ταύτην δλοκλήρωσιν.

Ὡσαύτως ἐν συνεχείᾳ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν ἀναφερθέντων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διακρίσεως τῶν Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὡς τεχνικῶν, ἐν τῷ καταρτιζομένῳ Δημοσίουπαλληλικῷ Κώδικι, τὸ Δ. Σ. κατόπιν τῆς ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει ληφθείσης ἀποφάσεως κατήρτισεν Ἐπιτροπὴν ἐκ συναδέλφων Ὑπαλλήλων, ἣτις ἐπεξεργάσθη τὴν σχετικὴν διάταξιν μετὰ τῆς πρὸς τοῦτο ἠτιολογημένης ἐισηγητικῆς ἐκθέσεως διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὡς τεχνικῶν, ἣτις τελικῶς συμπληρωθεῖσα ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν ἐπεξεργασίας τοῦ Κώδικος.

Ὡς πρὸς τὴν ρύθμισιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὡς μισθωτῶν παρεχόντων τὰς ὑπηρεσίας τῶν χημικῶν, εἰς τὰς βιομηχανίας καὶ λοιπὰς ἐπιχειρήσεις, τὸ Δ. Σ. συνεχίζον τὰς ἐντόνους προσπάθειας του αἵτινες λεπτομερῶς ἀνεφέρθησαν εἰς τὰς προηγουμένας Γενικὰς Συνελεύσεις, ἠτύχησε νὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενας τὰς ἐπιδιώξεις του διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δι' ἣς κηρύσσεται ἐκτελεστὴ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Διατηρίας διὰ τῆς ὁποίας ρυθμίζεται τὸ μισθολόγιον τῶν χημικῶν καὶ λοιπῶν τεχνικῶν ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1948. Ὥπως νὰ ἀπασχολῆσωμεν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐξιστόρησιν τῶν λεπτομερειῶν τῶν καταβληθεισῶν προσπαθειῶν αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν ὁδοθεῖσαν λύσιν, θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν μας ὅπως τὸ

μὲν ἐξά
κατὰ
ὁποίων
χαριστή
τῆς Ἐρ
τὴν Ἀθ
τῶν δικ
σον ἐγκ
σεων τῶ
Καίτι
καὶ ἐφα
λογήτω
καὶ προ
Ἡ ἡ
Ἐπιμελ
χῶν Μι
τιμετωπ
τόν καὶ
ὅτι καὶ
ρίση κο
τημάτων
Ὡς
ἡμῶν σ
Ἀνωτά
μονικῶν
τῆς χώρ
Ἐθνικο
τὴν ἐκ
ματίζει
μενος
ἄγων,
ἐκτελο
παιδομ
Ἐπ
πρὸς τ
τὴν Γε
ἔργου
συλλεγ
δραχ. ἔ
λίσεως
νέλλαν
Ἐλλάδα
Ἡ
κατὰ τ
420 τό
ται εἰς
βλιοθή
συναδέ
ρονομί
μαντᾶ.
Ἀκαδη
Χημικῶ
καὶ πε
ἡ παρ
Δυ
Ἐνώσε

Καίτι
καὶ ἐφα
λογήτω
καὶ προ

Ἡ ἡ
Ἐπιμελ
χῶν Μι
τιμετωπ
τόν καὶ
ὅτι καὶ
ρίση κο
τημάτων

Ὡς
ἡμῶν σ
Ἀνωτά
μονικῶν

τῆς χώρ
Ἐθνικο
τὴν ἐκ
ματίζει

μενος
ἄγων,
ἐκτελο
παιδομ

Ἐπ
πρὸς τ
τὴν Γε

ἔργου
συλλεγ
δραχ. ἔ
λίσεως
νέλλαν

Ἐλλάδα
Ἡ
κατὰ τ

420 τό
ται εἰς
βλιοθή
συναδέ

ρονομί
μαντᾶ.
Ἀκαδη
Χημικῶ
καὶ πε

ἡ παρ
Δυ
Ἐνώσε

Κ
Κύριοι
Ἡ
θοῦσα
σήμερ
σκόπη
Ἐνώσι

«C
νίσωμι
τοῦ πι
τάται
εἰς τῆ
ἕλης,
τοῦ πέ

βεβαί

μὲν ἐξάρωμεν τὴν ἀποδοθεῖσαν Δικαιοσύνην παρὰ τῶν κατὰ νόμον Ἐπιτροπῶν Διαιτησίας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἤχθη δις ἡ ἐν λόγῳ διένεξις, τὸ δὲ ὅπως εὐχαριστήσωμεν καὶ Δημοσίᾳ τὸν τῶς Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας ἀξίωτον κ. Γ. Μπακόπουλον, Βουλευτὴν Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πλήρη κατανόησιν τῶν δικαίων ἀπόψεών μας, ἧτις ἀπέληξεν εἰς τὴν ἀμεσον ἔγκρισιν καὶ δημοσίευσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν Διαιτητικῶν Ἐπιτροπῶν.

Καίτοι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐφαρμόζεται ἤδη, ὅλως παραδόξως καὶ ἀδικαιολογήτως ἠμφισβητήθη ὑπὸ τινῶν ἐργοδοτῶν οἵτινες καὶ προσέφυγον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ ἡμετέρα ἔνωσις ἀπὸ κοινῆ μετὰ τοῦ τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Διπλωματούχων Μηχανικῶν Πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἀντιμετωπίζει τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν κατὰ τὸν καλῶτερον δυνατὸν τρόπον, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι καὶ τὸ Ἀνώτατον τοῦτο Δικαστήριον θὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ θὰ ἀποδώσῃ τελικῶς τὸ δικαίον ἐπὶ τοῦ ζητήματός μας.

Ὡς γνωστὸν Ὑμῖν κ. κ. Συνάδελφοι, ἡ Ἐνωσις ἡμῶν συμμετέσχε δι' ἐκπροσώπων τῆς εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τῶν Ἐπιστημονικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ λοιπῶν ὁργανώσεων τῆς χώρας γενομένης ἐκδηλώσεως καὶ ἐνεργείας αὐτῶν, Ἐθνικοῦ περιεχομένου, καθὼς ἐπίσης προέβη καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν ψηφισμάτων διαμαρτυρίας δι' ὧν ἐστιγματίζετο τὸ μὲν, ὁ κατὰ τῆς Πατρίδος μας διεξαγόμενος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐλευθεριῶν τῶν κόσμου, ἀγών, τὸ δὲ τῆ ἐπινεύσει τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκτελούμενον ὑπὸ τῶν προδοτῶν καὶ ἀρνησιπατριδῶν παιδομαζώμα.

Ἐπὶ τοῦ Δ. Σ. παρεσχέθη πᾶσα δυνατὴ ἐνίσχυσις πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐράνου, τὴν ἐκλεγείσαν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 29-9-48 διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσης. Ἐκ τοῦ συνολικῶς συλλεγέντος ποσοῦ 19,089,200 δραχμῶν τὰ 18,089.200 δραχ. ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσης, τὸ δὲ ποσὸν τοῦ 1,000,000 διετεθέθη διὰ τὴν φανέλλαν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγωνιζομένων τέκνων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τελευταίας διατίας διὰ 420 τόμων, τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον μέρος ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ δωρεὰς τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης Κου Διμ. Κισσοπούλου, τῆς δωρεᾶς τοῦ συναδέλφου κ. Αὐγουστίνου Πλάτωνος καὶ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Βασιλείου Χαϊμαντᾶ. Πρὸς τοῦτοις ἀνεκοινώθη Ὑμῖν παρὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἐμ. Ἐμμανουήλ δωρεὰ τοῦ πρὸς τὴν Χημικὴν Βιβλιοθήκην ἀρκετῶν τόμων συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν τῶν ὁποίων κατ' αὐτάς θὰ συντελεσθῇ ἡ παραλαβὴ τῶν.

Διὰ κοινῶν προσπαθειῶν τοῦ Δ. Σ. τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γεν. Χημικῆς Βιβλιο-

θήκης ἐπετεύχθη κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἡ παραλαβὴ καὶ σειρᾶς τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ **Industrial and Engineering chemistry** ὡς καὶ πολλῶν συγγραμμάτων ἐκδοθέντων ἐν Ἑλλάδι.

Δυστυχῶς ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἐπιτροπῆς Βιβλιοθήκης δὲν κατέστη ἐφικτὴ καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως. Μόνον διὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν ἀνακατάξεως ταύτης κατέστη δυνατὴ ἡ διάθεσις τῶν στοιχειωδῶς ἀπαιτουμένων χρηματικῶν μέσων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Βιβλιοθήκης ἐνισχυθεῖσα πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν συναδελῶν κ. κ. Α. Γαλάτη, Μ. Δέφνερ, Π. Μόσχου, Θ. Μαυρειδοπούλου, Δ)δοῦ Εἰρ. Παπαδημητρίου, Ἐρνέστου Τουλ. Ἀμιμίου Χατμη καὶ Ἄθαν. Χατζηκακίδη, θὰ εὐρίσκειται ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συναδελφῶν πλήρεις καταλόγους τῶν ἐν αὐτῇ ἔργων, συντεταγμένους κατ' ἀξίοντα ἀριθμὸν μητρώου, κατὰ συγγραφεὰ καὶ καθ' ὕλην.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐμελετήθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς ὁργανώσεως τοῦ ἀναγνωριστηρίου ἐπὶ βάσεων δυναμένων νὰ παράσχῃ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἐξυπηρέτησιν εἰς τοὺς συναδέλφους.

Κύριοι συνάδελφοι, τὸ ἀπερχόμενον Δ. Σ. θεωρεῖ ὡς ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ὑμᾶς τὴν καταβολὴν πάσης προσπάθειας διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐνωσιν τῶν στοιχειωδῶν οἰκονομικῶν μέσων, διὰ τῆς ταχίστης δυνατῆς καταβολῆς τῶν συνδρομῶν, πρὸς διευκόλυσιν τοῦ ἔργου τοῦ διαδόχου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Παρ' ὅτι κατ' ἐπανάληψιν ἀνεφέρθη εἰς τοῦτο κατὰ τὸ παρελθὸν παρ' ὅτι πιθανῶς νὰ ἐγένετο καὶ φορτικόν, ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦτου καὶ σήμερον διότι εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὡς ἐκ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων κατενοήθη παρὰ πάντων ὅτι ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν στοιχειωδῶν οἰκονομικῶν μέσων ἐκμηδενίζονται καὶ ἐξουθενούνται προσπάθειαι καὶ ἐλπιδες ὅλως ἰδιαίτερας σημασίας διὰ τὸ σύνολον καὶ τὸν κλάδον.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τὸ πόσον ὑπὸ τὰς γενικωτέρας ὑφ' ἧς διατελοῦμεν συνθήκας ὑπῆρξεν ἄχαρι καὶ κοπιῶδες τὸ ἔργον τοῦ ἀπερχομένου Δ. Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι διεπιστώθη ὑφ' ὅλων ὑμῶν καὶ ὅλως ἰδιαίτερος ὑπὸ τῶν ἐξ ὑμῶν παρακολουθησάντων τοῦτο ἐκ τοῦ συνεγγυς.

Αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ τοῦτου καὶ αἱ προσδοκίαι ὅλων ὑμῶν θὰ εὐρισκῶν ἀναμφιβόλως πληρῶς ἐπὶ ἰκανοποίησιν ἐὰν εἶχε τερματισθῇ ὁ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν διεξαγόμενος Ἀγὼν ἐπιβιώσεως τῆς Φυλῆς.

Ἦδη καταθέτον τὴν ἐντολήν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ κλάδου, εὐχεται ὅπως τὸ διάδοχον Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὑμεῖς διὰ τῆς ψήφου σας προσεχώσατε ἀναδείξητε, εὐτυχῆσῃ ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τοῦ εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ κλάδου καὶ τοῦ συνόλου ἐπιδιώξεις τοῦ.

Λογοδοσία Δ. Ε. «Χημικῶν Χρονικῶν» Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 20 Φεβρουαρίου 1949

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1947 προεληθούσα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, καταθέτουσα σήμερον τὴν ἐντολήν, ἐπιθυμεῖ νὰ προβῇ εἰς μίαν ἀνασκόπησιν ἐπὶ τοῦ ὅλου προβλήματος τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐνώσεώς μας.

Ὅπως καὶ ἄλλοτε μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ τονίσωμεν ἀπὸ τῆς σεσεως ταύτης, ἡ κανονικὴ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἐξαρτᾶται ἀφ' ἐνδὸς μὲν ἀπὸ τὴν ἰκανότητα τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς πρὸς δημοσίευσιν ἀπαιτουμένης ὕλης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τὴν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως, ἐξαρτωμένης βεβαίως ταύτης, ἐκ τῆς ἐγκρίσεως καταβολῆς τῆς

συνδρομῆς τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἐνωσιν.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς πρὸς δημοσίευσιν ὕλης, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ συνεχεῖς ἐκκλήσεις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς ταύτην, ἀρθρῶν ἢ πρωτοτύπων ἐρευνητικῶν μελετῶν πρὸς δημοσίευσιν, εὖρεν εὐμενῆ ἀπήχησιν μετὰ τῶν Συναδελφῶν, οὕτως ὥστε νὰ κατορθώσῃ αὐτὴ νὰ ἐκδώσῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τέσσαρα τριμηνιαῖα τεύχη καὶ τοῦτο διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἂν καὶ αὐτὴ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὑπῆρξε κατὰ τι καλυτέρα τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους, δὲν ἰκανοποίησεν, γενικῶς, τὰς ἀνάγκας τοῦ περιοδικοῦ δημι-

ουργήσασα μάλιστα κατά διαστήματα ανυπέβλητα έμποδία εις την έν γενέει λειτουργίαν τούτου.

Έθελομεν νά πιστεύομεν ότι ή διάδοχος ήμων Έπιτροπή, βελτιομένων βεβαίως σών τῶ χρόνῳ και τῶν γενικωτέρων συνθηκών τῆς χώρας μας και ένισχυομένη έτι πλέον ύφ' ήμων θα δυνηθῆ νά έπιτύχῃ την κατά δίμηνον, τουλάχιστον, έκδοσιν του περιοδικού.

Η Διοικούσα Έπιτροπή με τό δικαίωμα τῆς κτηθείσης πείρας έπιθυμεί νά τονίση, ὅλων ιδιαιτέρως, την ανάγκην τῆς συνεχίσεως τῆς καλῆς και έπιμελημένης έμφανίσεως του περιοδικού, δρᾶττεται δέ τῆς παρουσιαζομένης σήμερον ευκαιρίας διά ν' άπευθύνη δι' άκόμη μίαν φοράν θερμοτάτην έκκλησιν διά την ένίσχυσιν του περιοδικού, δεδομένου μάλιστα ότι τουτο ήρχησεν πρό πολλού νά ζητεῖται ύπό πολλῶν βιβλιοθηκῶν ή και έκδοτικῶν οίκων του έξωτερικού ὅπως π. χ. έκ Σουηδίας, Άγγλιας, Άμερικῆς και Κύπρου και νά ανταλλάσσεται με άλλα ξένα Έπιστημονικά περιδικά.

Τονίζομεν τουτο, διότι, ὅπως και άλλοτε είπομεν, θεωροῦμεν τό περιοδικόν μας—τό μοναδικόν, ἄλλωστε, χημικόν περιοδικόν έν Έλλάδι—ὡς τόν καθρέπτην του Έλληνος χημικού εις τό ὅποιον αντικατοπτρίζεται τό μέγεθος τῆς εξέλιξεως τῆς Χημικῆς Έπιστήμης έν Έλλάδι.

Κατά τό διαρρεῦσαν χρονικόν διάστημα τῆς θητείας τῆς ή Δ. Ε. δέν έφείσθη κόπων διά την ὄσον τό δυνατόν καλλιτέραν έξυπηρέτησιν του περιοδικού δοθέντος μάλιστα ότι τό γραφεῖον αὐτου—λόγω οικονομικῶν δυσχερειῶν—στερεῖται του άπαραιτήτου προσω-

πικου—γραφείως και διορθωτου—ή δέ έπιτροπή εύρίσκετο εις την ανάγκην νά άσχολεῖται αὐτή καθ' έαυτήν και με ὅλα τὰ έκάστοτε—ὡς έκ του κύκλου τῶν εργασιῶν του περιοδικού—άναφυόμενα ζητήματα.

Ὡς έκ τῶν πολλαπλῶν έλλείψεων και άναγκῶν, έπόμενον ήτο νά δημιουργηθοῦν και σφάλματά τινα κατά την έν γενέει διεξαγωγήν τῶν εργασιῶν του περιοδικού ὅπως π. χ. ή μη έγκαιρος διανομή τῶν δύο τελευταίων τευχῶν του δευτέρου εξαμήνου του 1948, αλλά διά την άνωμαλίαν αὐτήν ή έπιτροπή προβάλλει τό δικαιολογητικόν ότι έκτός τῆς οικονομικῆς άδυναμίας, αὐτή ὡφείλετο και εις ένα κακόν ὑπολογισμόν σχέσιν έχοντα με την πολυθρόλητον συλλογικήν σύμβασιν ήτις, ὡς γνωστόν, άνεμένετο νά είχεν εύρει την έφαρμογήν τῆς από του παρελθόντος Νοεμβρίου και την ὅποιαν ή έπιτροπή έφιλοδόξει νά συμπεριλάβῃ εις την ὕλην του τελευταίου τεύχους του 1948 καθυστερήσασα οὕτω την κυκλοφορίαν τουτου.

Έπιζόμεν ὅμως ότι ή Γεν. Συνέλευσις άναλογιζομένη τῶς πολλαπλᾶς δυσχερείας τᾶς ὁποίας συνήντα καθ' έκαστον βήμα ή Έπιτροπή, θα θελήσῃ νά κρίνη έπιεικῶς τᾶς τυχόν παρουσιασθείσας άνωμαλίας εις την έν γενέει διαχείρισιν ὑπό ταύτης του περιοδικού κατά την διαρρεῦσασαν διετίαν.

Τέλος ή Δ. Ε. έπιθυμεί νά έκφράσῃ τᾶς άπέιρους αὐτῆς εύχαριστίας πρός τους συναδέλφους εκείνους οἵτινες ένισχύσαντες αὐτήν διά τῆς άποστολῆς άρθρων, μελετῶν ή και περιλήψεων έκ του ξένου επιστημονικού τύπου, συνέβαλον τὰ μέγιστα εις την άρτιωτέραν έμφάνισιν του περιοδικού.

Νόμοι — Διατάγματα — Έγκύκλιοι

Άπόφασις Συμβουλίου Έπικρατείας επί τῶν Συλλ. Συμβάσεων, παράλληλος ισχύς Συλλ. Συμβάσεων και Ν. 28

Αί Έπιτροπαι Διαιτησίας άποτελοῦν συλλογικά διοικητικά ὄργανα, άποσκοποῦντα εις τόν διακανονισμόν τῶν ὄρων εργασίας και τῶν ρυθμισιν ὁμαδικῶν αντίθεσων μεταξύ τῶν παραγόντων τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος. Η άρμοδιότης και δικαιοδοσία τούτων δέν αντίκειται πρός τό Σύνταγμα. Μη κύρωσις Νόμου, περί συλλογικῶν διαφορῶν εργασίας, παρ' Έθνοσυνελεύσεως, δέν έπάγεται άνίσχυρον αὐτου. Διά του Ν. 28]44 δέν κατηγορήθησαν οί, περί συλλογικῶν συμβάσεων και συλλογικῶν διαφορῶν εργασίας, Νόμοι. Άρμοδιότης έκ του Ν. 28]44 Υπουργῶν Οικονομικῶν και Έργασίας, υπέρκειται άρμοδιότητος Έπιτροπῶν Διαιτησίας, Κυβερνητικῶν Οικονομικῶν Συμβουλίου και άρμοδιότης αὐτου πρός έλεγχον καθορισμοῦ μισθῶν και ήμερομισθίων. Ρυθμισις συλλογικῆς διαφορᾶς διά νέας συλλογικῆς συμβάσεως ή άποφάσεως Έπιτροπῆς Διαιτησίας δέν κωλύεται καθ' ὅν χρόνον ισχύει επί του αὐτου θέματος συλλογική σύμβασις, διά παρατάσεως ισχύος αὐτῆς κατά Ν. 866]37 και 1167]33. Άποφάσεως Έπιτροπῶν Διαιτησίας ὑπόκεινται εις έλεγχον νομιμότητος, μόνον κατά τό αιτιολογικόν αὐτῶν κύρος και διά κακῆν χρῆσιν διακριτικῆς εξουσίας ή κατάχρησιν εξουσίας. Δεκαπενθήμερος προθεσμία έκδόσεως ὑπουργικῆς άποφάσεως, άναστέλλεται, ένεκα προσφυγῆς εις δευτεροβάθμιον έπιτροπήν. Περιορισμός μισθῶν μέχρι μηνιαίων άποδοχῶν Πρωθυπουργου άφορᾶ τᾶς λόγῳ έπιδομάτων παρεχομένας άποδοχᾶς και οὐχι τῶν βασικῶν μισθῶν. Διατάξεις περί μη αύξήσεως τῶν τιμῶν τῶν ειδῶν είναι παράνομος και άκυρος. Δυνατή άναδρομικότης ισχύος άποφάσεως μέχρι τῆς ήμέρας τῆς έκδηλώσεως τῆς διενέξεως Άνάγκη αιτιολογίας τῆς άναδρομικότητος. Άκυρότης έκ μη ύπάρξεως τοιαύτης αιτιολογίας.

Διά τῆς ὑπ' αριθ. 41173]30-11-48 (ΔΕΝ 82 σελ. 15, ΦΕΚ 1 τεύχος Β' 5]1]49 άποφάσεώς του ὁ Υπουργός Έργασίας εκήρυσεν έκτελεστέην την ὑπ' αριθ. 14]22-10-48 άπόφασιν τῆς Πρωτοβ. Έπιτροπῆς Διαιτησίας Άθηνῶν, καθ' ής είχεν άσκηθῆ, παρὰ του Συνδέσμου Έλλήνων Βιομηγάνων, προσφυγή ένόπιον τῆς Μογ. Άν. Έπιτρ. Διαιτη-

σίας Άθηνῶν, άπορριφθεῖσα ὡς άπαραδέκτος διά τῆς ὑπ' αριθ. 28]16-11-48 άποφάσεώς τῆς (βλ. ΔΕΝ 82 σελ. 15).

Ο Σύνδ. Έλλ. Βιομηγάνων, ή Έτ. Οἶνων και Οἰνοπνευμάτων, ή Α.Ε.Ε.Χ.Π.Α., ή Α.Ε. Έλληνική Έριουργία, ή Α. Ε. «ΕΘΕΛ» και ή Έτ. Έλλ. Πυριτιδοποιείου και Καλυκοποιείου, ήσκησαν καθ' ὅλων τῶν άνωτέρω άποφάσεων, αίτησιν άκυρώσεως ένόπιον του Συμβουλίου τῆς Έπικρατείας, έφ' ής έξεδόθη ή δημοσιευομένη κατωτέρω ὑπ' αριθ. 852]49 άπόφασις αὐτου.

Οί προβαλλόμενοι λόγοι άκυρώσεως έχουσιν ὡς εξῆς : α) Ότι μετά τόν νόμον 28]14 άναρμοδίως αι έπιτροπαι διαιτησίας προέβησαν εις τόν καθορισμόν τῶν άποδοχῶν τῶν έν ταῖς άποφάσεσιν αὐτῶν μνημονευομένων ὑπαλλήλων, β) ότι ή πρᾶξις του Υπουργου Έργασίας δι' ής εκκηρύχθη έκτελεστέ ή ὑπ' αριθ. 14]18 άπόφασις τῆς πρωτοβαθμίου έπιτροπῆς διαιτησίας, έξεδόθη άνευ προηγουμένης άποφάσεως του Κυβερνητικου Οικονομικου Συμβουλίου κατά παράβασιν τῶν διατάξεων του άν. νόμου 3]5]45, γ) ότι ὁ έν τῆ ὑπ' αριθ. 14]48 άποφάσει περιληφθεῖς ὄρος καθ' ὄν οὐδεμία αύξησις δύναται νά επέλθῃ επί τῶν ειδῶν τῶν παραγομένων ὑπό τῶν εις ἄς άφορᾶ ή άπόφασις αὐτή έπιχειρήσεων έκ τῆς εφαρμογῆς του δι' αὐτῆς καθορισθέντος μισθολογίου, αντίκειται πρός τᾶς διατάξεις του από 16]20 Νοεμβρίου 1931 άναγκ. νόμου, δ) ότι ὁ έφ' οῦ αι προβαλλόμεναι άποφάσεις έρεῖδονται άναγκ. νόμος τῆς 16]20-11-35 είναι άκυρος, άτε έκδοθεῖς ὑπό την αίρεσιν τῆς ὑπό τῆς Έθνοσυνελεύσεως κυρώσεώς του ήτις δέν έπραγματοποιήθη, ε) ότι αι ὑπό του ειρημένου άναγκαστικού νόμου θεσπισθεῖσαι έπιτροπαι διαιτησίας άποτελοῦσαι οἰονει δικαιοδοσίας τυγχάνουσιν άντισυνταγματικά, στ) ότι αι προβαλλόμεναι άποφάσεις τυγχάνουσιν άναιτιολόγητοι, ζ) ότι αι προβαλλόμεναι άποφάσεις καθορίσασαι άποδοχᾶς ὑπερ τό ὑπό του νόμου 26]14 τυγχάνουσιν έκ του λόγου τούτου άκυροι, η) ότι παρεβιάσθησαν αι ὑπό του άναγκ. νόμου τῆς 16]20-11-35 καθιερούμεναι προθεσμίαι διά την έκδοσιν τῆς προσβαλλομένης άποφάσεως του Υπουργου Έργασίας, θ) ότι ὁ έν ταῖς προσβαλλομέναις πράξεσιν περιληφθεῖς ὄρος περί άναδρομικῆς ισχύος τούτων αντί-

ζεται π μου, κα Διαιτησί έν προκ μένον άριόδιο νομικῶν Εἰς χων μη λόγων, τ σις Έλλ Εἰλ διαφρο Συμβου ήφισταμ σις επί φορμήν στήρια

Διηγόσ δρος Νε

Έτ φόμενο νεδικα αίτίας έξετασ

Έτ άσκηθε πέρ το ξεων, τ δντος τ πρὸς τ

Έ «περί β θρα 3 λουσι ὑπό Ισ δοτική δικακῆν πρὸς τ σίας Έ εις τῆν και ὅπ σεων έ κρωτι σθωτῶ έργασί σκοδσι άντίκε μσικε ὄργαν σεις μ στηριῶ και κο τῶν ά νται τάξεωί πάντα σμα.

Έπ συλλο αὐτου σιεύσε την Έ ψις τῆ τρέχη, τῆς Έ βρίου συντα

πιτροπή ευρί-
τη καθ' έσυν-
κύκλου τών
ρήματα.
αι αναγκών.
νάματα τινα
των του περι-
των δύο τε-
υ του 1948.
τη προβάλλει
μικής άδυνα-
υπολογισμών
λογικήν σύμ-
εν ευρεί την
εμβρίου και
περιλάβη εις
καθυστερη-

ς αναλογι-
ίας συνήντα
ση να κρίνη
ωμαλίας εις
περιοδικού
ς άπειρους
ους εκείνους
λης άρθρων.
πονημονικού
ιωτέραν έμ-

ν και Ν. 28

διά της ύπ-
σελ. 15).
ον και Οίνο-
Έριουργία,
ποιείου και
έρω άποφά-
λιου της Έ-
ατωτέρω ύπ-

ν ως έξης :
αι έπιτροπαι
ν άποδοχών
ων ύπαλλή-
εις δι' ης έ-
εις της πρω-
υ προηγου-
ου Συμβου-
μου 3*5]45,
ηφθεις όρος
τι τών ειδών
ύφασις ατή
καθορισθέν-
του από
ό έφ' ου αι
νόμος της
ην αίρεσιν
ήτις δέν έ-
άναγκασι-
ιποτελοῦσαι
ατικαί, στ)
άναιτιολό-
αθορίσασαι
ν εκ του λό-
υπό του ά-
εσμίαι διά
ου Ύπουρ-
εις πράξεσιν
ύτων άντι-

ζεται προς τās διατάξεις του από 16]20-11-35 αναγκ. νόμου, και ι) ότι άνευ δικαιοδοσίας έπελήφθη ή Έπιτροπή Διαιτησίας, χωρίς να ύφίσταται διένεξις ή άμφισβήτησις εν προκειμένω, άλλ' επί τή άπλή αίτήσει τών ενδιαφερομένων περι αύξήσεως τών άποδοχών περι ου ζητήματος άρμόδιοι να κρίνουσιν έτήγγανον μόνον οι ύπουργοι Οικονομικών και Έργασίας συμφώνως τω νόμω 28]14.

Είς την δίκην παρενέβησαν ο Σύλλογος Διπλωματούχων μηχανολόγων, ήλεκτρολόγων, ναυπηγών και μεταλλειολόγων, τō Τεχνικόν Έπιμελητήριον τής Ελλάδος, ή Ένωσις Έλλήνων Χημικών και τρεις ιδιώται χημικοί.

Εύλόγως, κατά συνέπειαν άνεμένετο μετά μεγάλου ένδιαφέροντος ή έκδοσις τής εν προκειμένω άποφάσεως του Συμβουλίου Έπικρατείας, δι' ης ου μόνον τεματίζεται ή ύφιστάμενη έγκρημότης άλλά δίδεται και ή άρμόζουσα λύσις επί πλείστον νομικών ζητημάτων, άτινα άπετέλεσαν άφορητήν διενέξιν και άπησχόλησαν επί μακρόν τά δικαστήρια τής χώρας.

Όλομελ. Συμβουλίου Έπικρατείας 852]1949

Πρόεδρος : Π. Πολύσας

Εισηγητής : Χ. Μητρώλις

Διηγόροι : Χρ. Παπαδόπουλος, Ν. Κοντογιάννης, πάρεδρος Νομ. Συμβουλίου, Σ. Πάλλης, Ι. Καποδίστριας, Άγγ. Δημητρίου, Φ. Βεγλετής, Α. Σκληρός.

Έπειδή αι ύπό κρίσιν αίτήσεις άκυρώσεως, στρεφόμεναι κατά τών αυτών διοικητικών πράξεων, συνεκδικάζονται λόγω ταυτότητος Ιστορικής και νομικής αίτίας άσκηθείσαι δε έμπροθέσμως τύποις δεκταί και έξεταστέαι κατ' ούσίαν τυγχάνουσι.

Έπειδή και αι κατά τō Ιστορικόν τής παρούσης άσκηθείσαι παρεμβάσεις εις τήν προκειμένην δίκην ύπερ του κύρους τών προσβαλλομένων διοικητικών πράξεων, τύποις δεκταί ώσαύτως τυγχάνουσι, προδήλου όντος του έννόμου συμφέροντος τών παρεμβαίνόντων προς τούτο.

Έπειδή αι διά του άν. ν. τής 16]20 Νοεμβρίου 1935 «περί ρυθμίσεως συλλογικών διαφορών εργασίας» (άρθρα 3 και 6) Ιδρυθείσαι έπιτροπαι διαιτησίας, άποτελοῦσι συλλογικά διοικητικά όργανα, άποσκοποῦντα, υπό Ισότημον εν αύταις έκπροσώπησιν τής τε εργοδοτικής και τής εργατικής τάξεως, εις τόν συλλογικόν διακανονισμόν τών όρων εργασίας, κατ' άνάλογον προς τόν θεσμόν τών συλλογικών συμβάσεων εργασίας έννοιαν. Η άρμοδιότης αυτών δέν συνίσταται εις τήν έπίλυσιν νομικών διενέξεων περι δικαιωμάτων και ύποχρεώσεων έξ ύφισταμένω άτομικών συμβάσεων εργασίας, άλλ' εις τήν συλλογικήν ρύθμισιν συγκρουομένων συμφερόντων μεταξύ εργοδοτών και μισθωτών, ώς τιοούτων, συνδεομένων δε διά σχέσεως εργασίας. Κατά ταῦτα, αι Έπιτροπαι αυται δέν άσκοῦσι δικαιοδοσίαν τινά, δυναμένην να θεωρηθῆ ότι άντικειται προς τās διατάξεις του Ισχύοντος συντάγματος (άρθρα 87 και 91) άλλ' άποτελοῦσι διοικητικά όργανα από περιωπήρ ρυθμίζοντα όμαδικάς άντιθέσεις μεταξύ τών παραγόντων τής παραγωγικής δραστηριότητος τής χώρας, χάριν αυτού του δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος αυτης, ή δε τιοαυτή αυτών άρμοδιότης άπορρέουσα εκ του νόμου, δέν δύναται να θεωρηθῆ άποκλειομένη έξ άλλης τινός διατάξεως του Ισχύοντος συντάγματος, και άπορριπτέα πάντα τά περι του άντιθέτου προτεινόμενα ώς μη βάσιμα.

Έπειδή άληθώς ο ρηθείς άν. ν. «περί ρυθμίσεως συλλογικών διαφορών εργασίας» όρίζει εν άρθρω 14 αυτό, ότι ή Ισχύς μέν αυτού, άρχεται από τής δημοσιεύσεως του ύποβληθήσεται όμως προς κώρυσιν εις τήν Έθνοσυνέλευσιν. Η προβαλλομένη ήδη παράλειψις τής τιοαυτης κυρώσεως του, και άν πράγματι συντρέχη, όφειλομένη εις τήν έπακολοθήσασαν διάλυσιν τής Έθνοσυνελεύσεως εκείνης δια του από 17 Δεκεμβρίου 1935 β. δ. και τήν εν συνεχεία παρεμπεσοῦσαν συνταγματικήν άνωμαλίαν τής 4ης Αυγούστου 1936,

δέν δύναται να θεωρηθῆ έπαγομένη άνίσχυρον αυτού, έφ' όσον σταθερώς έμνημόσθη έκτοτε οὔτος καθ' όλον τō μεσολάβησαν χρονικόν διάστημα και υπό πάντα τά Ισχύσαντα πολιτειακά καθεστώτα, μη καταργηθείς παρ' άλλης τινός μεταγενεστέρας νομοθετικής πράξεως. Όθεν άπορριπτέος κρίνεται ο περι του άντιθέτου λόγος, ώς άβάσιμος.

Έπειδή εν προκειμένω ή ένώπιον τής Έπιτροπής διαιτησίας άχθείσα προς βύθμισιν συλλογική διαφορά μεταξύ εργοδοτών και μισθωτών (ύπαλλήλων), έστρέφето περι τō εύλογον ποσόν τών καταβλητέων εις τούς δευτέρους άποδοχών. Και είναι μέν άληθές, ότι περι του θέματος τούτου προέβλεψεν υπό τινά έποψιν ο ύπ' αριθ. 28 τής 14ης Νοεμβρίου 1944 νόμος, όστις έκδοθεις μετά τήν διά του νόμου 18]1944 εισαγωγήν του νέου νομισματικού καθεστώτος τής χώρας, παρέσχεν εν τω άρθρω μόνω αυτού εις τήν Διοίκησιν τήν άρμοδιότητα, όπως δια κοινών άποφάσεων τών Ύπουργών Οικονομικών και Έργασίας προβαίνη εις τόν καθορισμόν τών άποδοχών τών ύπαλλήλων, εργατών και παντός εν γένει προσώπου εργαζομένου επί συμβάσει εργασίας εις ιδιώτην εργοδότην, υπό τήν έννοιαν προφανώς τής ποσοτικής άναπροσαρμογής αυτών, ως σταθερώς περι τούτου έκρινε ήδη και τō Συμβούλιον τής Έπικρατείας. Πέραν τούτου όμως, ουτε ρητώς εν τή διατάξει ταύτη όρίζεται, ουτε άλλως πώς συνάγεται έξ αυτης, ότι κατηγορήθη πās άλλος νόμω ύφιστάμενος τρόπος ή διαδικασία, άγουσα εις τόν καθορισμόν τών άποδοχών τών μισθωτών, ως ο δια τών συλλογικών συμβάσεων εργασίας, και εν άδυναμία έπιτεύξεως τιοούτων, ο δια τών άποφάσεων τών έπιτροπών διαιτησίας. Άντιθέτως εκ διατάξεων μεταγενεστέρων του νόμου 28]1944 προκύπτει, έμμέσως μέν, πλην σαφώς, ή νομοθετική βούλησις περι διατηρήσεως εν Ισχύϊ τών τε συλλογικών συμβάσεων εργασίας και τών άποφάσεων έπιτροπών διαιτησίας, ως μεθόδων καθορισμού άποδοχών τών μισθωτών (πρβλ. άρθρον μόνον άν. ν. 690]1945 και άρθρ. 1 § 2 Ψηφισμ]ΛΘ]1947) (**) υπό τόν μόνον ρητώς Ισχύοντα περιορισμόν, τόν εκ του άν. ν. 26]1944 «περί άνωτάτου όρίου άποδοχών τών εν Έλλάδι δημοσίων και ιδιωτικών ύπαλλήλων.

Έπειδή ένδεχομένη άντίρρησης, ότι παράλληλος Ισχύς περισσοτέρων τής μιάς άρμοδιοτήτων προς ρύθμισιν του αυτού θέματος, δυνατόν ν' άγάγη εις άτοπα, στερείται πραγματικής σημασίας, δοθέντος ότι εν τή Ιεραρχική διαβαθμίσει τών τιοούτων άρμοδιοτήτων και άνεξαρτήτως του άν πράγματι είναι ταυτόσημοι έξ άπόψεως περιεχομένου ή ου, ή εκ του νόμου 28 κοινή τών Ύπουργών Οικονομικών και Έργασίας, δέον πάντως να θεωρηθῆ ύπερκειμένη τής κατά τόν άν. ν. του 1935 άρμοδιότητος τών έπιτροπών διαιτησίας και κατά παρέκτασιν αυτης του ύπουργού τής Έργασίας, κηρύσσοντος μόνου αυτού έκτελεστέας τās άποφάσεις αυτών. Τέλος δε φραγμόν εις ένδεχομένης συγκρούσεις εν τή ρυθμίσει του ρηθέντος, άποτελεί ή του άν. ν. 395]1945 άρμοδιότης του κυβερνητικού οικονομικού συμβουλίου, όπερ, ως άνωτατον καθ' Ιεραρχίαν διοικητικόν όργανον, έποπτεύει δια τής παρεχομένης έγκρίσεως του επί τών καθ' εκάστην περιπτώσεων εις τήν έφαρμογήν τής κυβερνητικής πολιτικής επί τών γενικωτέρας φύσεως οικονομικών παραγωγικών και λοιπών συναφών ζητημάτων τής χώρας, μεταξύ τών όποιων ρητώς καταλέγεται και ο έλεγχος επί τών δαπανών τής παραγωγής, περιλαμβάνων εκ νομοθετικού προσδιορισμού και τούς μισθούς και ήμερομίσθια (άρθρον 1 έδ. στ' ν 395.

Έπειδή έξ άλλου δοθέντος άφ' ένός μέν, ότι δια τής από 4 Νοεμβρίου 1947 καταρτισθείσης έθνικής συλλογικής συμβάσεως εργασίας τών ύπαλλήλων τών

(*) ΔΕΝ τεῦχος 62 σελ. 120.
(**) ΔΕΝ τεῦχος 56 σελ. 527.

πάσης φύσεως επιχειρήσεων και εργασιών. Ως συνεπλήρωθη διά των από 1ης Δεκεμβρίου 1947 ετέρων τοιούτων, καθωρίσθησαν τὰ κατώτατα όρια αποδοχών των ως εΐρηται μισθωτών, άφ' ετέρου δέ ότι ή ισχύς αυτής συνωμολογήθη μεταξύ των εργοδοτών και μισθωτών άνευ ετέρου, έξαμήνου διάρκειάς, παρέπεται ότι κατ' Οκτώβριον του 1948 ότε ή 'Επιτροπή διαιτησίας επελήφθη της ρυθμίσεως του υπό διένεξιν θέματος διά της προσβαλλομένης άποφάσεως της, δέν ύφιστατο κώλυμά τι πρός τούτο έκ συμβατικώς ύφισταμένων δεσμεύσεων μεταξύ των υπό διένεξιν μερών. Και είναι μέν άληθές, ότι ή ισχύς της ως εΐρηται συλλογικής συμβάσεως παρετάθη δι' άποφάσεων του 'Υπουργού 'Εργασίας, έκδοθεισών επί τη βάσει της § 3 του άν. ν. 86611937, ως αυτή άθθεντικώς ήρμηνυθη διά του άρθρου 9 του άν. ν. 135711938. 'Αλλ' αΐ άποφάσεις αυτές έξεδόθησαν προφανώς υπό την έννοιαν της κατοχυρώσεως ύπέρ των μισθωτών των διά της συλλογικής ταύτης συμβάσεως καθορισθέντων κατωτάτων όριών αποδοχών, χωρίς έκ τούτου να έχη άποκλεισθή ή επίδιωξις του καθορισμού νέων αποδοχών διά παντός νομίμως ύφισταμένου τρόπου, ως ό διά νέων συλλογικών συμβάσεων εργασίας, και έν άδυναμία επίτευξεως αυτών, ό δι' άποφάσεων των έπιτροπών διαιτησίας, άμφοτέρων πάντως τελουσών υπό τους έκ των προδιαληφθεισών διατάξεων ισχύοντας περιορισμούς και έπιφυλάξεις. 'Η έκδοχή αυτή επικουρείται και έξ αυτής της υπό του 'Υπουργείου 'Εργασίας τηρηθείσης έν προκειμένω τακτικής, όπερ καιτοι έχον παρατείνει την ισχύν της έθνικής λεγομένης συλλογικής συμβάσεως, παρέπεμψεν ούχ' ήττον έν συνεχεία πρός ρύθμισιν την μεταξύ των εργοδοτών και μισθωτών άνακύψασαν συλλογικήν διένεξιν ένώπιον της 'Επιτροπής διαιτησίας μετά την άποτυχίαν συμβιβαστικής λύσεως αυτής και την διαπιστωθείσαν άδυναμίαν καταρτισμού νέας συλλογικής συμβάσεως εργασίας. Συνεπώς τούτοις οι λόγοι άκυρώσεως, ότι αΐ προσβαλλόμεναι άποφάσεις έξεδόθησαν άνευ τινος ή καθ' ύπέρβασιν της ύφισταμένης άρμοδιότητος των έπιτροπών διαιτησίας και του 'Υπουργού της 'Εργασίας, κρίνονται άπορριπτέοι ως άβάσιμοι.

'Επειδή ως προκύπτει έκ του έν τώ φακέλλω άποσπάσματος πρακτικών της 131ης συνεδριάσεως του κυβερνητικού οργάνου αΐ προσβαλλόμεναι άποφάσεις ένεκρίθησαν ύπ' αυτού. Συνεπώς ό επί του αντίθετου ισχυρισμού θεμελιούμενος σχετικός λόγος άκυρώσεως είναι άπορριπτέος, ως επί ακριβοϋς προϋποθέσεως έρειδόμενος.

'Επειδή έν άρθρω 8 § 2 του άν. ν. 1935 περί ρυθμίσεως συλλογικών διαφορών εργασίας, όρίζεται ότι αΐ έπιτροπαι διαιτησίας κατά την έρευναν της διαφοράς και την έκδοσιν των άποφάσεων αυτών, προκειμένου ιδία περί αύξήσεως ήμερομισθίων, δέν να λαμβάνωσιν ύπ' όψιν και να σταθμίζωσι τας κοινωνικάς και οικονομικάς ανάγκας, άς έξυπηρετοϋσιν αΐ υπό κρίσιν επιχειρήσεις, την οικονομικήν και τεχνικήν αυτών άντοχήν, τό επίπεδον των χορηγουμένων άμοιβών και ήμερομισθίων έν σχέσει πρός τον τιμάριθμον άκριβείας της ζωής και τό γενικώτερον συμφέρον της έθνικής οικονομίας. Προφανές ότι ή τοιαύτη κρίσις άνάγεται εις έκτίμησιν πραγμάτων, ύποκειμένη εις έλεγχον νομιμότητος μόνον κατά τό αιτιολογικόν αυτής κύρος, περι οϋ ρητώς προβλέπει και τό άρθρ. 21 του κατ' έξουσιδότησιν του ίδιου νόμου έκδοθέντος έκτελεστικού αυτού από 18 'Ιουνίου11 Αύγουστου 1936 διατάγματος, και περαιτέρω, διά κακήν χρήσιν διακριτικής έξουσίας ή κατάχρησιν έξουσίας. 'Εν προκειμένω έκ της έν τη δευτέρα σκέψει της προσβαλλομένης άποφάσεως της 'Επιτροπής διαιτησίας παρατιθεμένης σχετικής πρός τ' άνωτέρω αίτιολογίας ει και όλως συνοπτικής, δύναται να θεωρηθή πληρούμενον τό αίτιολογικόν κύρος αυτής, κακή δέ χρήσις διακριτικής έξουσίας δέν προκύπτει οϋδ' άποδεικνύεται έκ των στοιχείων του φακέλλου, έπίσης οϋδέ κατάχρησις, έξουσίας και άπορ-

ριπτέοι ως άβάσιμοι οι περι του αντίθετου προβαλλόμενοι λόγοι άκυρώσεως.

'Επειδή έν άρθρω 5 παρ. 1 του αυτού νόμου όρίζεται, ότι αΐ άποφάσεις της 'Επιτροπής διαιτησίας είναι όριστικαι και κηρυσσόμεναι έκτελεσται δι' άποφάσεως του 'Υπουργού της 'Εργασίας, έκδιδομένης έντός 15 ήμερών από της έκδόσεως αυτών, καθίστανται ύποχρεωτικαι διά τους ένδιαφερομένους επί ταις έν τώ νόμω όριζόμεναις κυρώσεσιν. Προφανές όμως είναι, ότι έφ' όσον κατά της άποφάσεως της Πρωτοβαθμίου 'Επιτροπής ήσκήθη υπό των ένδιαφερομένων προσφυγή ένώπιον της δευτεροβαθμίου τοιαύτης κατά τά έν παρ. 2 του αυτού άρθρου και των έπομένων άρθρων 6 και 7 του ίδιου νόμου όριζόμενα, ως τούτο συνέβη έν προκειμένω, ή ως εΐρηται δεκαπενθήμερος προθεσμία άναστέλλεται, άρχομένη και κινουμένη από και έντός των υπό των άρθρων τούτων τιθεμένων νέων χρονικών όριών. 'Οθεν, ό επί της πρώτης των άνω διατάξεων θεμελιούμενος σχετικός λόγος άκυρώσεως κατά της προσβαλλομένης ύπουργικής άποφάσεως είναι άπορριπτέος, ως μη βάσιμος.

'Επειδή και ό λόγος άκυρώσεως ότι ή προσβαλλομένη άπόφασις της πρωτοβαθμίου έπιτροπής, καθ' ό μέρος ώρισε ποσά μηνιαίων αποδοχών ύπέρ τό 1.750.000 δραχμών, εις ό ποσόν άνέρχονται αΐ μηνιαία άποδοχαΐ του Πρωθυπουργού κατά τό ύπ' αριθ. 3737 της 21 Μαρτίου 1949 έγγραφον του πολιτικού γραφείου αυτού, αντίκειται πρός τας διατάξεις του νόμου 2611944 είναι άπορριπτέος ως άβάσιμος. Διότι ως προκύπτει έκ του άρθρου μόνου του 'Αν. Νόμου 102511946 «περί άθθεντικής έρμηνείας του άρθρου 1 του νόμου 2611944 κλπ.», και άσχέτως του άν ό τελευταίος οϋτος νόμος είναι κατά περιεχόμενον πράγματι έρμηνευτικός ή νέος τοιοϋτος, τό ποσόν των μηνιαίων αποδοχών του Πρωθυπουργού τίθεται ως άνώτατον όριον συγκρίσεως μόνον διά τας λόγω έπιδομάτων, παρακολουθούσιν των όργανικών μισθών, παρεχόμενας άποδοχάς, οϋχι δέ και διά τον βασικόν μισθόν, περίπτωσις ήτις δέν συντρέχει έν προκειμένω.

'Επειδή οϋτε έκ του άρθρου 8 του άν. ν. του 1935 «περί ρυθμίσεως συλλογικών διαφορών εργασίας» όρίζοντος έν § 1 και 2 αυτού τό δυνατόν περιεχόμενον των άποφάσεων των έπιτροπών διαιτησίας, οϋτε έξ άλλης διατάξεως αυτού προκύπτει, ότι εις την άρμοδιότητα των έν λόγω έπιτροπών περιλαμβάνεται και ό καθορισμός του τρόπου, μη δυνάμενος άλλωστε κατά τον νόμον ν' άποτελέση άντικείμενον διενέξεως μεταξύ εργοδοτών και μισθωτών, καθ' άν οι εργοδοται έξελουσιν αναλάβει τό έκ της τυχόν αύξήσεως των μισθών και ήμερομισθίων έπερχόμενον εις αυτούς οικονομικόν βάρος. Συνεπώς ή έν τη προσβαλλομένη άποφάσει της πρωτοβαθμίου 'Επιτροπής περιληφθείσα έν παρ. 7η αυτής διατάξις, καθ' ήν οϋδεμία αύξησης τιμής έπιτρέπεται να επέλθη εις τά υπό των ένδιαφερομένων επιχειρήσεων παραγόμενα είδη έκ της έφορμογής του καθοριζόμενου νέου μισθολογίου, είναι παράνομος και άκυρος, κατά τον βασικόν περί τούτου προβαλλόμενον λόγον άκυρώσεως, ως τοιαύτη δέ περιαιρείται, μη θιγομένων έκ τούτου των νομίμων, κατά τά προειρημένα, έχουσών λοιπών διατάξεων της αυτής άποφάσεως.

'Επειδή κατά την τελευταίαν πέμπτην παράγραφον του αυτού άρθρου 8 του ρηθέντος νόμου αΐ έπιτροπαι διαιτησίας δικαιούνται να προσδώσωσιν εις ιας άποφάσεις αυτών ισχύν ανατρέχουσαν μέχρι και της ήμέρας της έκδηλώσεως της διενέξεως μεταξύ εργοδοτών και μισθωτών. 'Εφ' όσον έξ άλλου αυτά ύποχρεοϋνται κατά τον νόμον και τό έκτελεστικόν αυτό διατάγμα να αιτιολογώσι ειδικώς τας άποφάσεις αυτών επί πάντων των κεφαλαίων της διαφοράς, δηλον καθίσταται ότι και επί του σημείου τούτου αΐ άποφάσεις αυτών δέν να ώσιν αίτιολογημένα. 'Εν προκειμένω ή προσβαλλομένη άπόφασις της 'Επιτροπής διαιτησίας καθώρισε την ισχύν της ανατρέχουσαν εις την 1ην 'Απρι-

προβαλλόμενου όριζε-
ησίας είναι
αποφάσεως
ς έντός 15
κνται υπο-
ταίς έν τώ
ως είναι,
τοβαθμίου
προσφυγή
τά έν παρ.
θρων 6 και
βη έν προ-
εσμία ανα-
έντος τών
χρονικών
διατάξεων
κατά της
Γναι άπορ-
προσβαλ-
της, καθ' ό
τό 1.750.000
αι άποδο-
737 της 21
κφείου αύ-
ου 26]1944
προκύπτει
1946 «περί
ου 26]1944
τος νόμος
ευτικός ή
λοχών του
ιν συγκρί-
ολουθούν-
άποδοχάς,
ωσις ήτις
του 1935
σίας» όρι-
ιεχόμενον
υτε έξ άλλ-
άρμοδιό-
ται και ό
στε κατά
ως μεταξύ
ται θέλου-
δν μισθών
κονομικών
φάσει της
πρ. 7η αύ-
ης έπιτρέ-
ιένων έπι-
ης του κά-
οβας και
προβαλλόμε-
ρείται, μή
προειρη-
ς άποφά-

λιού 1948. χωρίς όμως ούτε έκ τινος έν αύτῃ αίτιολο-
γίας, ούτε έξ άλλου τινός τών έν τώ κεφαλαίω στοι-
χειών νά προκύπτει κατά τρόπον σαφή, ότι πράγματι
κατά την έν λόγω χρονολογίαν έξεδηλώθη ή ένωπιον
αύτης άχθεισα πρός ρύθμισιν συλλογική διαφορά, έτι
δέ τίνες οι λ' γοι οίτινες συνέτρεχον διά την τοιαύτην
ανάδρομήν. Η τοιαύτη όμως παντελής έλλειψις αίτιο-
λογίας κατά τό σημείον τούτο άποτελεί ουσιώδη πα-
ράβασιν τύπου και έπάγεται άκυρότητα αύτης κατ'
αυτό και κατά τόν βασιμώς περι τούτου προβαλλόμε-
νον σχετικόν λόγον άκυρόσεως.

Διά ταύτα
Δέχεται έν μέρει τās υπό κρίσιν αίτήσεις, ως έν
τῷ αίτιολογικῷ
Ακυροί έν μέρει την άπόφασιν του 'Υπουργου της
'Εργασίας και την δι' αύτην έκτελεστήν κηρυχθεΐσαν
και προβαλλομένην άπόφασιν της πρωτοβαθμίου 'Επι-
τροπῆς διαιτησίας.

**ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**
'Αριθμ. Πρωτ. 26136]2243

**Π ρ ό ς
άπάσας τās 'Επιθεωρήσεις 'Εργασίας**

'Εν σχέσει μέ τόν χρόνον της λήξεως της Ισχύος
της υπ' αριθ. 14]1958, άποφάσεως της Πρωτοβαθμίου
'Επιτροπῆς Διαιτησίας 'Αθηνών, δι' ης καθωρίσθησαν
αί άποδοχάι τών Χημικών και Μηχανικών Διπλωμα-
τούχων 'Ανωτάτων Σχολών, γνωρίζομεν ύμιν ότι ή
Διαιτητική αύτη άπόφασις, κηρυχθεΐσα έκτελεστή δια
της υπ' αριθ. 41173]1948 ήμετέρας άποφάσεως, μετε-
τρέπη συμφώνως πρός τās διατάξεις του άρθρου 23
ου άπό 18.6.1936 Β. Δ. «περί 'Επιτροπών Διαιτησίας
κλπ.» εις Συλλογικήν Σύμβασιν 'Εργασίας, έφ' ης έ-
χουσι εφαρμογήν, ως πρός την χρονικήν διάρκειαν
Ισχύος της, την καταγγελίαν της, την παράτασιν
της κλπ. αί σχετικαί διατάξεις της περί Συλλογικών
Συμβάσεων κειμένης Νομοθεσίας, καθ' ός, άρθρ. 5
παράγρ. 1 του άπό 16]21 11.35 Α.Ν. «περί Συλλογικών
Συμβάσεων 'Εργασίας» και ή ώρισμένου χρόνου Συλ-
λογική Σύμβασις, ως ή προκειμένη διαιτητική άπόφα-
σις, έφ' όσον δέν ήθελε καταγγελθῆ πρό της λήξεως
της, μετατρέπεται εις Συλλογικήν Σύμβασιν άόριστου
χρόνου Ισχύος.

Κατά ταύτα, ή έν λόγω Διαιτητική άπόφασις συλ-
λογική σύμβασις ως μή καταγγελθεΐσα μέχρι τούδε
νομοτύπως, κατά τά έν άρθρω 5 παρ. 2 του άνωτέρω
Α.Ν. όριζόμενα, παρ' ούδεμιās τών ένδιαφερομένων
όργανώσεων, έξακολουθεΐ Ισχύουσα έπ' άόριστον χρό-
νον και τυγχάνει εφαρμοστέα και μετά την 30ήν 'Α-
πριλίου 1949.

'Εντολή 'Υπουργού
'Ο Γεν. Γραμματέυς
Δ. 'Εμμανουήλ
'Αριθ. πρωτ. 2677
'Αριθ. έγκυκλ. 2
'Ετος 1948

Π ε ρ ί λ η λ η ψ ι ς
Περί κοινοποιήσεως της υπ' αριθ. 590 της 9 'Ιανουαρίου
1943 άποφάσεως 'Υπουργού Οικονομικών.

**Πρός τούς Χημικούς και Παραστήματα του Γενικού
Χημείου του Κράτους.**

(Κοινοποιουμένη πρός την 'Υπηρεσίαν 'Επιθεωρήσεως του Γεν.
Χημ. Κράτους και τās Οικονομικάς 'Εφορίας του Κράτους).
Κατωτέρω κοινοποιούμεν ύμιν την υπ' αριθ. 590 της 9
'Ιανουαρίου έ.έ. άπόφασιν 'Υπουργού Οικονομικών «περί τών
θρων και διατυπώσεων και έν γένει του τρόπου έπιστροφῆς
καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως οίνου ή γλεύκους, προο-
ριζομένου πρός παραγωγήν οίνοπνεύματος, στεμφυλοπνεύμα-
τος, άποστάγματος οίνου, όξους και σταφιδίνης, ως και του
εισαγομένου οίνου ή γλεύκους εις οίνοποιεΐα καταργαζόμενα
ξηράν σταφίδα έν γένει ή χλωράν τοιαύτην την υπό του Αύ-
τονόμου Σταφιδικού 'Οργανισμού διαχειριζομένην», δημοσιευ-

θεισαν εις τό υπ' αριθ. 4 της 13 'Ιανουαρίου 1948 φύλλον
της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως Τεύχος Β, ίνα έχητε ταύ-
την υπ' όψει και συμμορφώσθε επακριβώς πρός τās διατά-
ξεις αύτης.

Διά της κοινοποιουμένης άποφάσεως έπέρχεται κωδικο-
ποίησις εις ένιαζον κείμενον τών άχρι τούδε Ισχυουσών επί
του αύτου αντικειμένου, διατάξεων τών υπ' αριθ. 13817]7-
9-1943, 170]5]27 7-1946 και 23370]15-10-1947 άποφάσεων
'Υπουργού Οικονομικών, θεσπιζομένων άμα και έτέρων διατά-
ξεων, αίτινες άφορῶσι τούς επί έπιστροφή του καταβληθέντος
φόρου καταναλώσεως μεταφερομένους οίνους ή γλεύκους και
εισαγομένους εις οίνοποιεΐα καταργαζόμενα ξηράν σταφίδα
έν γένει ή χλωράν τοιαύτην την υπό του Α.Σ.Ο., διαχειρι-
ζομένην.

Αί διατάξεις της άποφάσεως ταύτης είναι σαφείς και δέν
χρῆζουσι έπεξηγήσεως, πάντως έπιστάται ή προσοχή ύμῶν
διά την πιστήν εφαρμογήν αυτών και ίδια τών τό πρώτων
θεσπιζομένων διατάξεων υπό της παραγρ. 4 του άρθρου 2
της ως άνω άποφάσεως, δι' όν λαμβάνεται πρόνοια έλέγχου
και παρακολούθησεως τών θάσει της άποφάσεως ταύτης με-
ταφερθέντων οίνων ή γλεύκους διά την χρησιμοποίησιν των
άποκλειστικῶς δι' όν σκοπόν μεταφέρθησαν.

'Εν τέλει δέν παραλείπομεν νά συστήσωμεν ύμιν ότι διά
πάσαν άμφιβολίαν επί της εφαρμογῆς τών διατάξεων της έν
λόγω άποφάσεως δέον νά άπευθύνεσθε ύμιν πρός παροχήν τών
σχετικῶν οδηγίων.

'Εν 'Αθήναις τῇ 29 'Ιανουαρίου 1948.
'Ο Προστάταριος της Δεσπεραιώσεως
Γ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

'Αριθ. 590.

Περί τών θρων και διατυπώσεων και έν γένει του τρόπου
έπιστροφῆς καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως οίνου ή
γλεύκους προοριζομένου πρός παραγωγήν οίνοπνεύματος,
στεμφυλοπνεύματος, άποστάγματος οίνου, όξους και σταφι-
δίνης, ως και του εισαγομένου οίνου ή γλεύκους εις οίνο-
ποιεΐα καταργαζόμενα ξηράν σταφίδα έν γένει ή χλωράν
τοιαύτην την υπό του Α.Σ.Ο. διαχειριζομένην.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

'Εχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 2 του υπ'
αριθ. 1557]1942 Ν. Δ. «περί φορολογίας του οίνου», ως τό
άρθρον τούτο αντικατεστάθη υπό της παραγράφου 4 του
άρθρου 19 του υπ' αριθμ. 302]1943 Νόμου, μετά γνώμην του
Συμβουλίου Φορολογίας Οίνοπνεύματος, άποφασίζομεν :

1. Οίνος ή γλεύκος ύποβληθείς εις φόρον
καταναλώσεως, προκειμένου νά χρησιμοποιηθῆ πρός παραγω-
γήν οίνοπνεύματος, στεμφυλοπνεύματος, άποστάγματος οίνου,
όξους και σταφιδίνης ή νά εισαχθῆ εις οίνοποιεΐα καταργαζό-
μενα ξηράν σταφίδα έν γένει ή χλωράν τοιαύτην την υπό του
Αυτονόμου Σταφιδικού 'Οργανισμού διαχειριζομένην, όπως
τύχη της υπό της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. Δ.
υπ' αριθμ. 1557]1942, ως τό άρθρον τούτο αντικατεστάθη υπό
της παραγράφου 4 του άρθρου 12 του υπ' αριθμ. 302]1943
Νόμου, όριζομένης έπιστροφῆς του καταβληθέντος φόρου κα-
ταναλώσεως οίνου, δέον άπαραίτητως νά μεταφερθῆ και ει-
σαχθῆ εις έργοστάσια λειτουργούντα δύναμι ειδικῆς άδείας
του Γενικού Χημείου του Κράτους και διατελούντα υπό την
διαρκή έπιτήρησιν τών Χημικών του Γενικού Χημείου του
Κράτους.

2. Οί προτιθέμενοι νά μεταφέρωσι κατά τά άνωτέρω οί-
νους ή γλεύκος όφείλουσι νά ζητήσωσι δι' έγγράφου αίτή-
σεως των νά λάβωσι παρά της άρμοδίας 'Αρχῆς της άκού-
σεως την έσοπτειαν του οίνοποιείου ή οίναποθήκης, έξ ου με-
ταφερθήσεται ο οίνος ή γλεύκος, ετην συμφώνως ταίς κειμέ-
ναις διατάξεσιν άδειαν έξαγωγῆς και μεταφοράς του οίνου
τούτου ή γλεύκους.

3. Η άδεια αύτη εκδίδεται έκ τετραπλοτύπου βιβλίου και
περιλαμβάνει τό όνομα και την ιδιότητα του άποστολέως και
του παραλήπτου, τόν αριθμόν και είδος τών περιεχόντων τόν
οίνον ή τό γλεύκος δοχείων, τά έπ' αυτών διακριτικά στοι-
χεΐα και αριθμούς, μικτόν και καθαρόν βάρος εις εκάδας
σταθμικάς του οίνου ή γλεύκους, τόν βαθμόν οίνοπνεύματος

και σακχάρου (Μπωμέ) αυτού, τον καταβληθέντα φόρον καταναλώσεως κατ' όκάν οίνου ή γλεύκους και έν συνόλφ κχωρισμένως διά κύριον (Δημοσίου) φόρον και κχωρισμένως διά πρόσθετα ποσοστά, τον αριθμόν και χρονολογίαν του διπλοτύπου εισπράξεως ή γραμματίου παραλαβής και τό όνοματεπώνυμον του εισπράξαντος τον φόρον, τον προορισμόν του οίνου ή γλεύκους και την προθεσίαν έντός τής όποίας γενήσεται ή μεταφορά.

Τό έν των στελεχών τής άδειας ταύτης τηρείται παρά τό άποστολέως ώς δικαιολογητικόν τής γενομένης έξαγωγής και μεταφοράς, τό δέ έτερον συνοδεύει τον μεταφερόμενον οίνον ή γλεύκος και παραδίδεται παρά του μεταφορέως εις τον παραλήπτην. Τό τέταρτον των στελεχών άποστέλλεται άμέσως υπό τής έκδόσης την άδειαν άρχής εις την άρχήν την έποπτεύουσαν τό έργοστάσιον εις ό ένεργηθήσεται ή μεταφορά.

Τό έν έκάστη άδεία μεταφοράς άναγραφόμενον ποσόν οίνου ή γλεύκους δέον άπαραιτήτως να μεταφέρεται έφ' άπαξ έν περιπτώσει τμηματικών άποστολών έκδίδεται δι' έκάστην άποστολήν ίδια άδεια μεταφοράς.

Καθ' άπάσας τάς περιπτώσεις τό μεταφερόμενον ποσόν οίνου ή γλεύκους δέν έπιτρέπεται να είναι κατώτερον των πεντακοσίων (500) όκάδων.

Άρθρον 2.—1. Οι έργοστασιάρχαι άμα τή εις τά έργοστασία των εισαγωγή οίνων ή γλεύκους μεταφερομένων κατά προηγούμενον άρθρον όφείλουν να ειδοποιηθούν περι τούτου τό άρμόδιον Παράρτημα τό Γενικό Χημείο του Κράτους, ίνα προη εις την έξακρίθωσιν του θάρους εις χιλιόγραμμα και όκάδας σταθμικής τής μεταφερθείσης ποσότητος οίνου ή γλεύκους και την ένεργείαν δειγματοληψίας.

Κατά την δειγματοληψίαν ταύτην, έξ έκάστου είδους και έξ όσον τό δυνατόν πλειοτέρων δοχείων λαμβάνεται άνάλογος πρός τό καθαρόν θάρος έκάστου δοχείου ποσότης οίνου ή γλεύκους πρός σχηματισμόν δείγματος, δι' ού πληροϋνται δύο φιάλαι χωρητικότητος έκάστη τουλάχιστον ένός λίτρου, αι φιάλαι αύται σφραγιζόνται κανονικώς διά τής σφραγίδος του Χημικού Παραρτήματος και τής του έργοστασιάρχου, άμφότεραι δέ παραλαμβάνονται υπό του ένεργήσαντος τον έλεγχον Χημικού του Γενικού Χημείου του Κράτους. Περι τής γενομένης έπαληθεύσεως του θάρους του μεταφερθέντος οίνου ή γλεύκους και τής δειγματοληψίας αυτών συντάσσεται πρωτόκολλον παραλαβής και δειγματοληψίας εις τριπλούν ύπογραφόμενον υπό του ένεργήσαντος τον έλεγχον Χημικού του Γενικού Χημείου του Κράτους και του έργοστασιάρχου, πρόν έν παραδίδεται τό έν άντίτυπον του συνταχθέντος πρωτοκόλλου, των έτέρων δύο παραλαμβανόμενων παρά του παραστάτος Χημικού του Γενικού Χημείου του Κράτους.

2. Οι εισαγόμενοι ως άνωτέρω οίνοι δέν να έχωσι περιεκτικότητα εις οινόπνευμα τουλάχιστον ένδεκα και πενήκοντα έκατοστά (11,50) θαθμών εις 150 Κ., τό δέ γλεύκος θαθμών σακχάρου (μπωμέ) τουλάχιστον ένδεκα και πενήκοντα έκατοστά (11,50) εις 150 Κ., πρός δε τό γλεύκος έν ζυμώσει και ό γλυκός οίνος να περιέχωσι βαθμόν οίνοπνεύματος και σακχάρου άνταποκρινόμενους εις άρχικόν γλεύκος θαθμών σακχάρου (Μπωμέ) τουλάχιστον ένδεκα και πενήκοντα έκατοστά (11,50), έν έναντία δέ περιπτώσει ό καταβληθείς φόρος καταναλώσεως δέν έπιστρέφεται.

Έφ' όσον όμως κατά τινα φορολογικήν περίοδον του οίνου ήθελε προσηκόντως διαπιστωθή ότι οι παραχθέντες και συμφώνως ταίς κειμέναις διατάξεσιν άποταμιευθέντες κατά την φορολογικήν ταύτην περίοδον γνήσιοι οίνοι και γλεύκος έκ χλωρών σταφυλών έν γένει όρισμένων περιφερειών έχουσι θαθμόν οίνοπνεύματος και σακχάρου (μπωμέ) μικρότερον του άνωτέρω όριζόμενου ως κατωτάτου όριου, δύναται δι' άποφάσεως ήμών έκδομένης έντός τής πρώτης τριμηνίας τής ως άνω φορολογικής περιόδου του οίνου, να μειώται, ούχι όμως κάτω των θαθμών δέκα (10), τό κατώτατον όριον θαθμοϋ οίνοπνεύματος και σακχάρου (μπωμέ) διά τούς τοιούτους οίνους και γλεύκος των ως άνω περιφερειών, τούς μεταφερομένους άπ' εθθείας έκ των έν αις παρήχθησαν περιφερειών τούτων και εισαγομένους εις τά κατά την παραγρ. 1 του άρθρου 1 τής παρούσης άποφάσεως οικεία έργοστάσια,

Η άπόφασις ήμών αύτη δημοσιευμένη εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως θα ίσχύη μέχρι τέλους τής φορολογικής περιόδου του οίνου, καθ' ήν έξεδόθη αύτη τής άποφάσεως

ταύτης δυναμένης να τροποποιηθή ή άνακληθή δι' έτέρως όμοιας άποφάσεως ήμών.

Προσθέτως οι οίνοι οϋτοι ή γλεύκος δέον να μή ώσιν ήλλοιωμένοι υπό άσθενείας, ούτε να περιέχωσιν άπυργομένους ούσιας, ως καθορίζεται παρά του Νόμου 4501|1928, ως και να μή έχωσιν άραιωθή δι' ύδατος.

3. Η ύπηρεσία του άρμόδιου Παραρτήματος του Γενικού Χημείου του Κράτους προβαίνει εις χημικήν έξέτασιν του ένός των εις διπλούν ληφθέντων δειγμάτων και εις την ύνταξιν έκθέσεως χημικής αναλύσεως, τής όποίας τό πόρισμα κοινοποιείται εις τον ένδιαφερόμενον έργοστασιάρχην, όστις, έν περιπτώσει μή άποδοχής του άποτελέσματος τής χημικής αναλύσεως δύναται να ζητήση έντός 5 ήμερών από τής κοινοποιήσεως του πορίσματος τής χημικής αναλύσεως την επανάληψιν τής αναλύσεως επί του έτέρου του εις διπλούν ληφθέντος δείγματος. Η δεύτερα άνάλυσις γίνεται παρά τής Κεντρικής Ύπηρεσίας του Γενικού Χημείου του Κράτους, τό δέ πόρισμα ταύτης είναι όριστικόν.

Έν περιπτώσει έπιβεβαιώσεως του άποτελέσματος τής πρώτης αναλύσεως πάσα θαπάνη τής δευτέρας τοιαύτης θάρυνει τον ένδιαφερόμενον έργοστασιάρχην.

4. Οι κατά τάς διατάξεις τής παρούσης εισαγόμενοι οίνοι ή γλεύκος εις τά οικεία έργοστάσια καταχωροϋνται εις τό κατά Νόμον παρά του έργοστασιάρχου τηρούμενον βιβλίον έν ιδιαιτέρα μερίδι και παρακολουθούνται υπό τής έποπτεύουσας Άρχής διά την χρησιμοποίησιν ή διάθεσιν τούτων άποκλειστικώς δι' έν σκοπόν έγένετο ή μεταφορά του.

Ειδικώς οι πρός παραγωγήν οίνοπνεύματος, στεμφυλοπνεύματος, άποστάγματος οίνου, ζέους και σταφιδίνης προοριζόμενοι οίνοι ή γλεύκος δέον όπως έντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από τής εισαγωγής των χρησιμοποιηθώσιν δι' έν σκοπόν μεταφερθήσαν, έν έναντία περιπτώσει ό καταβληθείς φόρος καταναλώσεως δέν έπιστρέφεται.

Προσθέτως προκειμένου περί οίνου προοριζόμενου διά παραγωγήν σταφιδίνης, ή έποπτεύουσα τό έργοστάσιον Άρχή μετά την ένεργείαν τής κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου, καταμετρήσεως και δειγματοληψίας, προβαίνει εις την συμφώνως ταίς κειμέναις διατάξεσι διενεργουμένην μετουσίωσιν του οίνου δι' ζέους και ειδικήν άνάμειξιν του γλεύκους.

Άρθρον 3.—1. Οι συμφώνως τή παρούση άποφάσει εισαγόμενοι εις τά οικεία έργοστάσια οίνοι ή γλεύκος και προοριζόμενοι διά παραγωγήν οίνοπνεύματος, στεμφυλοπνεύματος, άποστάγματος οίνου, ζέους και σταφιδίνης, έφ' όσον έκ λόγω άνεξαρτήτων τής θελήσεως του έργοστασιάρχου, προσηκόντως βεβαιωμένων, δέν ήθελον χρησιμοποιηθή κατά τά υπό τής § 4 του άρθρου 2 τής παρούσης όριζόμενα, έπότε δέν συντρέχει περιπτώσει έπιστροφής του καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως, δύναται να μεταφερθώσιν εις τά υπό των οικείων διατάξεων τής κειμένης νομοθεσίας έπιτροπόμενα έργοστάσια, τηρουμένων έν προκειμένφ των υπό των διατάξεων τούτων όριζόμενων όρων διατυπώσεων και περιορισμών,

2. Οίνοι ή γλεύκος εισαχθέντες, συμφώνως τή παρούση άποφάσει εις οίνοποιεΐα καταγεωγόμενα ξηράν σταφίδα έν γένει ή χλωράν τοιαύτην υπό του Αυτόνομου Σταφιδικού Οργανισμού διαχειριζομένην δύναται τηρουμένων των υπό των κειμένων διατάξεων όριζόμενων όρων, διατυπώσεων και περιορισμών, να μεταφερθώσιν εις έργοστάσια εις ά συμφώνως τφ Νόμφ έπιτρέπεται ή μεταφορά αύτη.

3. Έν περιπτώσει καθ' ήν έξ οίσοδήποτε αίτίας ήθελε προκύψει έλλειμα οίνου ή γλεύκους εισαχθέντος εις οίνοποιεΐα καταγεωγόμενα ξηράν σταφίδα έν γένει ή χλωράν τοιαύτην, την υπό του Αυτόνομου Σταφιδικού Οργανισμού διαχειριζομένην, οι έργοστασιάρχαι έκτός των άπορρουσών συνταπειών έκ τής εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του Νόμου 3501|1928, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ύποχρεοϋνται εις την καταβολήν του εις τό έλλειμμα τούτο αναλογούτος φόρου καταναλώσεως οίνου, έφ' όσον έχει έπιστραφή ό φόρος ούτος, του φόρου τούτου καταβαλλόμενου βάσει του οικείου πρωτοκόλλου βεβαιώσεως του έν λόγω έλλειμματος οίνου ή γλεύκους και ίσου πρός τον ίσχύοντα κατά την ήμεραν τής ανακαλύψεως του έλλειμματος.

Άρθρον 4.—1. Οι εισαγόντες συμφώνως πρός τούς όρους τής παρούσης, οίνον ή γλεύκος πρός παραγωγήν οίνοπνεύμα-

Τόμος 19
τος, ο
φιδίν
τοχοί
χλωρ
νισμο
έπί τ
άντισ
έποπι
ταστό
α
του σ
εις σ
έκδόσ
β
λαβή
φθέν
ποιήθ
κατα
γ
ναλώ
φόρον
χωρι
ύπερ
χρον
έπιστ
ξιν τ
δ
μένφ
τέρω
κους.
είναι
σεως,
τό έρ
τόν έ
νονικ
ούσα
τροφί
του τ
την έ
τήν,
οίνου
γματι
φθέντ
ορίζο
ματος
τως τ
στοιχ
γλεύκ
τής τ
τικής
του Η
υποβλ
τρέξω
ταύτο
κείου
γής ε
άνευ
κατα
χεται
Κυβερ
1381
νει τ
σεως
πνεύμ
σταφι
σεως
και δ
κατα
ορίζο

δι' έτέρας

α μή ωσιν
πηγουσεμέ-
111928, ως

ου Γενικού
έτασιν του
εις την σύν-
τό πόρισμα
χην, όστις,
ατος της
μερών από
ανάλυσεως
του εις δι-
γίνεται πα
ου του Κρά-

ματος της
αυτης θα-
νοι οίνοι
ται εις το
βιβλίον έν
πτουούσης
ν άποκλει-

στεμφυλο-
ης προορι-
ας δύο (2)
ε' έν σκο-
ληθείς φά-

ου διά πα-
ιον 'Αρχή
ου παρόν-
βαίνει εις
μένη με-
του γλεύ-

ισει εισαι
κι προορι-
νεύματος,
έν εκ λό-
, προση-
ά τά υπό
όποτε δέν
ους φόρου
ό των οι-
ενα έργα-
ατάξιν
ών,

παρούση
δα έν γέ-
ταφιδικού
τών υπό
σεων και
ε συμφώ-

ας ήθελε
οίνοποι-
ιν τοιαύ-
δ διαχει-
ών συνε-
δ Νόμου
γενεστέ-
έλλειμα
δσον έχει
λλομένου
όγφ έλ-
τα κατά

ους δρους
πνεύμα-

τος, στεμφυλοπνεύματος, άποστάγματος οίνου, ζξους και στα-
φιδίνης ως και οι εισάγοντες οίνον ή γλεύκος οίλοποιόι, κά-
τοχοι οίνοποιείων κατεργαζομένων ξηράν σταφίδα έν γένει ή
χλωράν τοιαύτην την υπό του Αύτονόμου Σταφιδικού 'Οργα-
νισμού διαχειριζομένην, προκειμένου να επιστραφή αυτοίς ό
έπί του παραληφθέντος οίνου ή γλεύκους καταβληθείς και
άντιστοιχών φόρος καταναλώσεως, δέν να υποβάλλωσιν εις την
έπιπεύουσαν τό έργοστάσιον αυτών 'Αρχήν αίτησιν μετά κα-
ταστάσεως εις διπλοῦν περιέχουσαν τά κάτωθι στοιχεία :

α) Τόν αριθμόν και χρονολογίαν της άδειας μεταφοράς
του οίνου ή γλεύκους, τό ποσόν του οίνου τούτου ή γλεύκους
εις σταθμικάς όκάδας, δι' ό εξεδόθη ή άδεια αυτή και την
έκδόσασαν ταύτην 'Αρχήν.

β) Τόν αριθμόν και χρονολογίαν του πρωτοκόλλου παρα-
λαβής και δειγματοληψίας του οίνου ή γλεύκους, τό παραλη-
φθέν ποσόν αυτού εις σταθμικάς όκάδας, ως και τό χρησιμο-
ποιηθέν τοιοῦτον, έφ' ου γενήσεται ή επιστροφή του φόρου
καταναλώσεως.

γ) Τά έπισητεπτά ποσά διά καταβληθέντα φόρον κατα-
ναλώσεως κεχωρισμένως διά καταβληθέντα κύριον (Δημοσίου)
φόρον καταναλώσεως κατ' όκάν οίνου και έν συνόλφ και κε-
χωρισμένως διά καταβληθέντα έν συνόλφ πρόσθετα ποσοστά
ήπέρ τρίτων αναλυτικώς δι' έκαστον τούτων, τόν αριθμόν και
χρονολογίαν του οικείου διπλοτύπου εισπράξεως του προς
έπιστροφήν ως άνω φόρου και την ένεργήσασαν την εισπρα-
ξιν του φόρου τούτου 'Αρχήν.

2. 'Η αίτησις αυτή είναι άπαραδέκτος εάν έν τή συνημ-
μένη ταύτη καταστάσει δέν περιλαμβάνονται άπαντα τά άνω-
τέρω στοιχεία, καθώς και εάν τό ποσόν του οίνου ή γλεύ-
κους, ούτινος ζητείται ή επιστροφή του φόρου καταναλώσεως,
είναι κατώτερον των πεντακοσίων (500) όκάδων.

'Η αίτησις περί επιστροφής του άνω φόρου καταναλώ-
σεως, δέν να υποβάλληται έντός τεσσαράων μηνών, από της εις
τό έργοστάσιον εισαγωγής του οίνου ή γλεύκους.

3. 'Η έπιπεύουσα τό έργοστάσιον 'Αρχή προβαίνει εις
τόν έλεγχον της υποβληθείσης άνωτέρω καταστάσεως και κα-
νονικήν θεώρησιν άμφοτέρων των άντιτύπων ταύτης βεβαι-
ούσα έν αυτή τά της καταβολής του αίτουμένου προς έπισ-
τροφήν ποσού του καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως επί
τού παραληφθέντος ποσού οίνου ή γλεύκους, άκολουθώς δε
τήν εις διπλοῦν κατάστασιν, ταύτην, άφού επισυνάψη εις αυ-
τήν, τό τέταρτον στέλεχος της σχετικής άδειας μεταφοράς του
οίνου ή γλεύκους, τό οικείον πρωτόκολλον παραλαβής και δει-
γματοληψίας αυτού, την έκθεσιν χημικής εξέτασεως του λη-
φθέντος δείγματος, προκειμένου δε περί οίνου ή γλεύκους προ-
οριζομένου προς παραγωγήν οίνοπνεύματος, στεμφυλοπνεύ-
ματος, άποστάγματος οίνου, ζξους και σταφιδίνης, προσθέ-
τως και έκθεσιν έξηγμένην εκ των παρά ταύτη τηρουμένων
στοιχείων έν ή βεβαιούται ότι ό παραληφθείς έν λόγω οίνος ή
γλεύκος έχρησιμοποίηθη κατά τά υπό της § 4 του άρθρου 2
της παρούσης άποφάσεως όριζόμενα, υποβάλλει μετά της σχε-
τικής αίτήσεως του ένδιαφερομένου εις τό Γενικόν Χημείον
του Κράτους.

Τό Γενικόν Χημείον του Κράτους μετά την εξέλεξιιν των
υποβληθέντων αυτών άνωτέρω δικαιολογητικών, έφ' όσον συν-
τρέχει περίπτωσις επιστροφής του έν λόγω φόρου, διαβιβάζει
ταῦτα εις την άρμοδίαν δηρησίαν διά την έκδοσιν του οι-
κειου έντάλλματος πληρωμής.

Άρθρον 5.—1. 'Εν περιπτώσει μεταφοράς και εισαγω-
γής εις τά οικεία έργοστάσια του άνωτέρω οίνου ή γλεύκους
άνευ τηρήσεως των όρων της παρούσης, ό καταβληθείς φόρος
καταναλώσεως δέν επιστρέφεται.

Άρθρον 6.—1. Από της ισχύος της παρούσης, ήτις άρ-
χεται από της δημοσιεύσεως αυτής εις την 'Εφημερίδα της
Κυβερνήσεως, καταργούνται αι άποφάσεις ήμων : 1) ύπ' αριθ.
13817 της 7/9 43 «περί των όρων και διατυπώσεων και έν γέ-
νει του τρόπου επιστροφής καταβληθέντος φόρου καταναλώ-
σεως οίνου ή γλεύκους προοριζομένου προς παραγωγήν οίνο-
πνεύματος, στεμφυλοπνεύματος, άποστάγματος οίνου, ζξους και
σταφιδίνης, 2) ύπ' αριθ., 17045 της 27-7-1946 «περί τροποποιή-
σεως της ύπ' αριθ 13817/7-9-43 άποφάσεως «περί των όρων
και διατυπώσεων και έν γένει του τρόπου της επιστροφής
καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως οίνου ή γλεύκους προ-
οριζομένου προς παραγωγήν οίνοπνεύματος, στεμφυλοπνεύμα-

τος, άποστάγματος οίνου, ζξους και σταφιδίνης» και 3) ύπ'
αριθ. 23370 της 15-10-1947 «περί τροποποιήσεως και συμ-
πληρώσεως της ύπ' αριθ. 13817 της 7ης Σεπτεμβρίου 1943
άποφάσεως «περί των όρων και διατυπώσεων και έν γένει
του τρόπου επιστροφής καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως
οίνου ή γλεύκους προοριζομένου προς παραγωγήν οίνοπνεύμα-
τος, στεμφυλοπνεύματος, άποστάγματος οίνου, ζξους και στα-
φιδίνης».

'Εν 'Αθήναις τή 9 'Ιανουαρίου 1948,

Ο Υπουργός
ΔΗΜ, ΧΕΛΜΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1ον Συνδέσμου Χημικών Δημοσίων 'Υπαλλήλων

Τήν 29ην Μαΐου έ.έ. Όμάς Χημικών Δημοσίων 'Υ-
παλλήλων συνελθοῦσα εις τό 'Εντευκτήριο της «'Ενώ-
σεως 'Ελλήνων Χημικών», προέβη εις την ίδρυσιν Συλ-
λόγου Πανελληνίου μορφής με την έπωνυμίαν : «Σύ-
δεσμος Χημικών Δημοσίων 'Υπαλλήλων».

Οί σχόντες την πρωτοβουλίαν της συγκροτήσεως
του άνωτέρω Συλλόγου ώρμήθησαν από την σκέψιν
ότι, και έντός των κόλπων της «'Ενώσεως 'Ελλήνων
Χημικών» άλλα και εις τόν ιδιαίτερον κύκλον της Δη-
μοσιούπαλληλικής οικογενείας, ή ύπαρξις και ή δρά-
σις ένός ίδιου Συλλόγου περιλαμβάνοντος όλους τούς
προσφθόντας τάς ύπηρεσίας των εις τό Κράτος Χημι-
κούς, θέλει άποβή χρήσιμος τόσον εις τάς γενικάς
έπιδιώξεις των άναφερομένων εύρυτέρων 'Οργανισμών
όσον και εις τάς μερικωτέρας τοιαύτας των Χημικών
Δημ. 'Υπαλλήλων.

'Εν όψει ιδίως του συγκαλουμένου διά την 22αν
'Ιουνίου του Πανδημοσιούπαλληλικού Συνεδρίου, έκρί-
θη ότι έπεβάλλετο να άκουσθη ή φωνή των Χημικών
Δημοσίων 'Υπαλλήλων, ούτινες τόσας παραγνωρίσεις
του ρόλου και της συμβολής των εις την καθ' όλου
κρατικήν προσπάθειαν ύπέστησαν εις τό άπώτερον
άλλα και εις τό πρόσφατον παρελθόν.

Με την βεβαιότητα ότι ή διά της παρούσης αναγ-
γελλομένη ίδρυσις του «Συνδέσμου Χημικών Δημοσ.
'Υπαλλήλων» έρχεται να πληρώση μίαν ανάγκην, άλ-
λά και μίαν βαθυτάτην των Χημικών Δημ. 'Υπαλλή-
λων έπιθυμίαν, καλοῦνται οί Συνάδελφοι όπως έπει-
γόντως υποβάλλωσιν αίτήσεις έγγραφής καθ' όσον ή
έκπροσώπησις του Συνδέσμου εις τό Πανδημοσιούπαλ-
ληλικόν Συνέδριον θα είναι άνάλογος του αριθμού
των μελών των έγγεγραμμένων μέχρι της 22 'Ιουνίου.

Δικαίωμα έγγραφής κατά τό ψηφισθέν καταστατι-
κόν έχουν άπαντες οί Χημικοί οί ύπηρετούντες ως
μόνιμοι, έκτακτοι, ήμερομίσθιοι και επί συμβάσει εις
τό Δημόσιον ή εις 'Οργανισμούς Δ. Δ. έφ' όσον συν-
δέονται μετά του Δημοσίου διά σχέσεως Δημοσίου
Δικαίου.

Κατά την ίδρυτικήν Συνέλευσιν εξέλεγει Προσωρι-
νή Διοικούσα 'Επιτροπή ήτις συνεκροτήθη εις Σώμα
ως κάτωθι : Πρόεδρος Χαρ. Στεργιόπουλος, 'Αντιπρόε-
δρος Αλ. Παπαδημητρίου, Γεν. Γραμματεὺς Αθ. Χα-
τζηκανίδης, Ταμίας Κ. Γραναφίδης. Σύμβουλοι : Χρ.
Κοτσαμάνης, Α. Καρατζίας και Β. Βαγιακάνος.

'Η Προσωρινή Διοικ. 'Επιτροπή

Αί αίτήσεις έγγραφής άπευθύνονται προς τόν Γεν.
Γραμματέα 'Αθαν. Χατζηκανίδην, αι δε συνδρομαί και
τό δικαίωμα έγγραφής άποστέλλονται έπ' όνόματι του
Ταμίου Κ. Γραναφίδου εις την διεύθυνσιν της 'Ενώσε-
ως Κάνιγγος 10.

Δικαίωμα έγγραφής δρ. 3000. 'Ετησίαν Συνδρομή
δραχ. 12 000.

2ον Δ. Ε. Χημικών Χρονικών

'Η Διοικούσα 'Επιτροπή των Χημικών Χρονικών έν
συνεννόσει και μετά του Δ.Σ. της 'Ενώσεως 'Ελλή-
νων Χημικών εύρίσκεται εις την δυσάρεστον θέσιν να
άνακοινώση ότι θα παύση από του προσεχούς τεύ-
χους να άποστέλλη τοῦτο εις τούς Συνάδέλφους έ-

κείνους, οίτινες παρά τὰς ἐπανελημμένες ειδοποιήσεις ἀρνοῦνται ἢ ἀμελοῦν πλεόν τοῦ ἔτους νὰ καταβάλουν τὴν συνδρομὴν των πρὸς τὴν Ἐνωσιν ἐξ ἧς ὡς γνωστὸν ἀντλεῖ τοὺς πόρους τοῦ τῷ περιοδικῷ.

Βεβαίως, οἴκοθεν νοεῖται, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς ἐν ἐπιστρατεύσει εὐρισκομένους συναδέλφους. Ὁμοίως ἡ Δ. Ε. ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήνας κατοικοῦντας συναδέλφους ὅπως ἐνημερώσωσι τὸ ταχύτερον (ἔστω καὶ τηλεφωνικῶς) τὴν Ἐνωσιν ὡς πρὸς τὸν *Ταχυδρομικὸν τομέα* τῆς κατοικίας των διότι ἄνευ αὐτοῦ καθίσταται *ἀδύνατος* ἡ παραλαβὴ τοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομείου. Τοῦτον εὐκόλως δύνασθε νὰ πληροφορηθεῖτε, ἐφ' ὅσον δὲν τὸν γνωρίζετε, ἀπὸ τὸν Ταχυδρομικὸν διανομέα τῆς συνοικίας σας.

ΧΙΘ' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Βιομηχανικῆς Χημείας

Τὸ ΧΙΘ' Διεθνὲς Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας λάβη χώραν εἰς Βαρκελώνην ἀπὸ 23—30 Ὀκτωβρίου 1949.—Γενικὸς σκοπὸς τῶν συνεδρίων τούτων εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ μελέτη καὶ συζήτησις ὄλων τῶν ἐπιστημονικῶν, τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν ἐφηρμοσμένην χημείαν.

Ὁ κανονισμὸς τοῦ συνεδρίου τίθεται εἰς τὴν διά-

Καταστατικὸν Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν

Ἔδρα — Σκοπός.

Ἄρθρον 1. Τὸ διὰ τοῦ Ν.Δ. 906)1941 ἰδρυθὲν Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις.

2. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ χορήγησις περιοδικῶν καὶ ἐφ' ἅπασα παροχῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ δικαιούχους θανόντων ἠσφαλισμένων, ὑπὸ ὥρισμένης προϋποθέσεως, ὡς ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ ἀναγράφονται.

3. Ἐν τοῖς ἐπομένοις ὁ ὅρος «Ταμείο» σημαίνει τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Διοίκησις.

Ἄρθρον 2. 1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν ἀνασυντιθέμενον ὀρίζεται ἑνεαμελὲς καὶ ἀποτελεῖται:

1) Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

2) Ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων ἐξ ὧν α) εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων Δημ. Ὑπαλλήλων ἠσφαλισμένων χημικῶν, β) εἷς ἐκ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν Χημικῶν, γ) εἷς ἐκ τῶν βιομηχανῶν Χημικῶν καὶ δ) εἷς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρ' ὀργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου καὶ

3. Ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας.

4) Ἐξ ἑνὸς συνταξιούχου.

2. Ἀπάντα τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου μετ' ἰσορῆτων ἀναπληρωματικῶν ἀντιστοίχως λαμβανομένων, ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας τὰ ἐκ τούτων ἐξ ἠσφαλισμένων κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν οἰκείων ὀργανώσεων, διορίζονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου ὕπουργοῦ δημόσιου ἐπιμεληθείας διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

3. Χρὴν Γραμματέως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἢ τοῦ Ταμείου ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

4. Ἡ θητεία ἀπάντων τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου ὀρίζεται τριετής, ἢ δὲ ἀπαρτία αὐτοῦ τὰ 2)3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν τεσσάρων ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προεδρεύοντος τοῦ Συμβουλίου.

θεσιν παντὸς βουλομένου νὰ συμμετάσχη εἰς αὐτὸ Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐμπορικῆ—Βιομηχανικῆ—Βιοτεχνικῆ—Γεωργικῆ

Ἀπὸ 27 Αὐγούστου—19 Σεπτεμβρίου 1949

Ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου διοργανοῦται ἐκθεσις κατὰ τὸ πρότυπον τῶν διεθνῶν ἐκθέσεων. Ἡ συμμετοχὴ Ἑλλήνων ἔκθετων κρίνεται ὑπὸ τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς ἀπολύτως ἐξησφαλισμένης ἐπιτυχίας αὐτῆς, ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι δὲ Γενικῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ὑψίστη Ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβαλλομένη ἐξ Ἰδεολογικῶν καὶ Οἰκονομικῶν λόγων. Τοῦτο δὲ καθόσον ἡ Ἐκθεσις αὕτη τῆς Κύπρου εἶναι Ἑλληνικῆ, διότι ὡς Ἰδέα καὶ Πράγμα εἶναι καθ' ὀλοκληρίαν Ἔργον Ἑλλήνων, τῶν Κυπρίων Ἀδελφῶν μας. Εἰς τὴν Ἐκθεσιν ἐδήλωσαν ἤδη συμμετοχὴν ἐκτὸς τῶν ἄλλων Χωρῶν καὶ αἱ Χῶραι τῆς Ἐγγύς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς ὡς καὶ αἱ γείτονες Χῶραι.

Πρὸς λήψιν πληροφοριῶν καθὼς καὶ πάσης διευκολύνσεως οἱ βουλομένοι δέον νὰ ἀποταθοῦν πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως ὁδὸς Λέκκα 29, Ἀθήναι

5. Νομιμοποιοῦνται αἱ βάσει ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας γενόμεναι μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1942 αὐξήσεις τῶν κατὰ συνεδρίασιν ἀποζημιώσεων τῶν Μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 14)1)1942 «περὶ συνθέσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν» καθοριζομένων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1942 καὶ ἐφεξῆς συμφῶνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Ν. Διαταγμάτων 1433)1942 καὶ 1786)1942 ὀριζόμενα.

Νομιμοποιοῦνται ἐπίσης αἱ βάσει ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας γενόμεναι μέχρι σήμερον αὐξήσεις τῶν εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρεχομένων παγίων ἀποζημιώσεων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄνω Διατάγματος, αὐξομειουμένων ἐφεξῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν ρυθμίζονται αἱ κατὰ συνεδρίασιν ἀποζημιώσεις τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφῶνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Δ)των 1433)1942 καὶ 1786)1942 ὀριζόμενα, ἐξευρισκομένου τοῦ ποσοῦ τούτων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ὑποχρεωτικῶς δις τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ καὶ τῆ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀναγραφούσης καὶ τὸ θέμα δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἔκτακτος Συνεδρίασις. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον δύναται νὰ ὀρίξη τὰς ἡμέρας τῶν Τακτικῶν Συνεδριάσεων.

7. Ὁ Πρόεδρος καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς συνεδριάσεως ἣν καὶ κοινοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὰ Μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου μετὰ τῆς προσκλήσεως. Τρία τοῦλάχιστον Μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δι' αἰτήσεως των δύναται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναγραφὴν θέματος ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀναγραφὴν θέματος τινος εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως.

8. Θέματα μὴ συμπεριλαμβανόμενα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου νὰ συζητηθῶσι, πάντως ὅμως ἀπόφασις ἐπ' αὐτῶν δὲν λαμβάνεται, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι παρόντα ἅπαντα τὰ μέλη, ἐκτὸς ἂν ἀναγνωρισθῇ παμψηφεί ὅτι πρόκειται περὶ ἐπείγουσης ἀνάγκης μὴ ἐπιδεχομένης ἀναβολῆς. Τροποποιήσεις Καταστατικοῦ, Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ὁ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἰσολογισμοῦ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐκθεσις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διανέμονται

Χημεία εις αὐτό
ἴτε εις τὰ.

Γεωργική

εμβρίου 1949

κθεσις κατά
συμμετοχῆ
ὀργανωτικῆς
ὡς ἐξησφα-
λάδι δὲ Γε-
'Επιτροπῆς
ξ' Ἰδεολογι-
καθόσον ἢ
κῆ, διότι ἔ-
'Ἔργον Ἐλ-
ν Ἐκθεσιν
λων Χωρῶν
ὄλης ὡς καὶ

σης διευκο-
ν πρὸς τὴν
'Ὀργανωτι-
29, Ἀθῆναι

ΠΙΚΩΝ

ἰσεων τοῦ
Σεπτεμβρίου
ὀζημιώσεων
βλεπομένων
συνθέσεως
λίσεως Χη-
1942 καὶ ἐφ-
ιαταγματίων

ράσεων τοῦ
ιερον αὐξή-
μματα τοῦ
ἰων ἀποζη-
ῶν Δια-
τὴν αὐτὴν
κατὰ συνε-
Διοικητικῶ
ομοθετικῶν
να, ἐξευρι-
τοῦ Διοικ.

ιάζει μετὰ
τοῦ μηνός,
ἰον ὁ Πρόε-
χιστον με-
αὶ τὸ θέμα
Διοικ. Συμ-
Τακτικῶν

αν διατάξιν
φως εἰς τὰ
οσκήσεως.
λίου δι' αἰ-
γραφήν θέ-
Συμβούλιον
ος εἰς τὴν
τωως.
ἢ ἡμερησίᾳ
Διοικ Συμ-
όφασιν ἐπ'
αὶ παρόντα
αμψηφεί ὅτι
πιδεχομένης
Ἐσωτερικοῦ
γισμός καὶ
ιανέμονται

ἐν σχεδίῳ εἰς τὰ μέλη 6 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς
συνεδριάσεως.

9. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. τηροῦνται
πρακτικὰ τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων ἄτινα ἐπικυ-
ρούμενα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμ-
ματέως καὶ παρευρεθέντων μελῶν μετὰ τὴν ἀνάγνω-
σιν κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

10. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δὲν εἶναι
δημόσιαι. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον δύναται νὰ καλέσῃ
ἐνώπιόν του Ἐπιτροπὰς ἢ ἄτομα πρὸς αἰτήσιν πληρο-
φορίων ἢ γνωμῶν.

11. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
παρίσταται ἄνευ ψήφου καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου
ὅστις εἰσηγεῖται τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.
Πρὸ ταύτης ἀνακοινεῖ τὰς ἐνεργείας ἐπὶ τῶν προηγου-
μένων ἀποφάσεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τὰ σπου-
δαιότερα τῶν ληφθέντων ἐγγράφων.

12. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ πλειο-
ψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν εἴτε μυστικῶς εἴτε διὰ
φανερὰς ψηφοφορίας. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπὶ φανερὰς ψηφο-
φορίας νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου, ἐπὶ μυστικῆς δὲ
θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

13. Οὐδεμία ὑπηρεσιακὴ ἐνέργεια γίνεται ἐπὶ τῶν
ἀποφάσεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου πρὸ τῆς ἐπικυρώ-
σεως τῶν πρακτικῶν, πλην τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς
ἀποφασίζει ρητῶς τὸ Διοικ. Συμβούλιον πρὸ τῆς ἐπι-
κυρώσεως τῶν πρακτικῶν.

14. Ἡ παγία ἀποζημιώσις τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ
Γραμματέως χορηγεῖται εἰς τὸς ἄναπληρωτὰς των
κατὰ ποσὸν ἀναλογοῦν εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀναπληρώ-
σεως, ἐφ' ὅσον οὗτοι διατελῶσι ἐν ἀδείᾳ ἢ ἄλλην σχε-
τικῆς μορφῆς ἀποχὴν πέραν τοῦ μηνός.

15. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον
ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ἐκπροσώπησις Ταμείου.

Ἄρθρον 3. 1. Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις διὰ τοῦ Προέδρου καὶ τούτου κωλυομένου διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ἀμφοτέρων κωλυομένων ἑνὸς τῶν Συμβούλων ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἡσφαλισμένοι

Ἄρθρον 4. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος ὑπά-
γονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ συμφώνως τῷ Νόμῳ
6129 ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ εἴτε ὡς
ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι, εἴτε ὡς παρέχοντες ἐξηρη-
μένην ἐργασίαν, οἱ χημικοὶ Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὡς καὶ
τὸ μόνιμον προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρ-
θρῳ 2 τοῦ Νόμου 580)45 ὀριζομένους ὅρους καὶ
περιορισμούς.

Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ὑπα-
χθοῦν προαιρετικῶς καὶ οἱ ἐκ τῶν χημικῶν ἀσκούντες
ἰδίαν ἐπιχείρησιν.

Ἐποχρώσεις Ἡσφαλισμένων

Ἄρθρον 5. 1. Ὁ ἡσφαλισμένος ὑποχρεοῦται ἐντὸς
τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑπάγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν
διὰ δὲ τοὺς ἦδη ἡσφαλισμένους ἐντὸς τοῦ ἔτους 1943
νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον δῆλωσιν ἐμφαίνουσαν ὑπη-
ρειακὴν καὶ οἰκογενειακὴν του κατάστασιν ὡς καὶ
πιστοποιητικὰ ἄτινα τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἤθελε κρί-
νει ἀπαραίτητα πρὸς βεβαίωσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ
ἡσφαλισμένου ἢ τῶν οἰκογενειακῶν του μεταβολῶν.

2. Ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν προσαγομένων πιστοποιητικῶν
δὲν βεβαιοῦται ἀκριβῶς ἡ ἡμερομηνία γεννήσεως λαμ-
βάνεται ὡς τοιαύτη ἡ 1 Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

Χρόνος Ἐσφαλίσσεως

Ἄρθρον 6. 1. Χρόνος ἀσφαλίσσεως θεωρεῖται ὑπὸ
τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ ἡσφαλι-
σμένος ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Χημικοῦ μετὰ τὴν
1ην Ἰανουαρίου 1942.

2. Ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος πραγματοποιεῖ τριά-
κοντα ἐξ (36) μηνῶν εἰσφοράς εἰς τὸ Ταμεῖον δύναται

νὰ ὑπολογίξῃ ἐξ ὑπαρχούσης τυχὸν ἀνεργίας ποσο-
στὸν 10% ἐπὶ τοῦ χρόνου τῆς συμμετοχῆς του ὡς
ἡσφαλισμένου εἰς τὸ Ταμεῖον, ἢτοι ἐπὶ ἐξήκοντα (60)
μηνιαίων εἰσφορῶν δύναται νὰ ἀναγνωρίξῃ ἐξ μηνῶν
ἀνεργίαν μέχρι δέκα ὀκτῶ (18) μηνῶν τὸ πολὺ καὶ ἐφ'
ὅσον ἐξαγοράσῃ ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρ-
θρου 8 τοῦ παρόντος.

3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως
καὶ ἐξ μηνῶν μετὰ τὴν λήξιν ταύτης διὰ τοὺς παρέ-
χοντας ἐξηρητημένην ἐργασίαν ὁ τυχὸν χρόνος ἀνερ-
γίας ὑπολογίζεται μέχρι 12 μηνῶν.

4. Πρὸς χρόνον ἀσφαλίσσεως ἐξομοιοῦται καὶ ἡ
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 προϋπηρεσία τοῦ
ἡσφαλισμένου, τῶσον διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ δικαιώ-
ματος τῶν παροχῶν, ὅσον καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν
ταύτης.

Προϋπηρεσία

Ἄρθρον 7. 1. Τὸ σύνολον τοῦ πρὸ τῆς 1ης Ἰα-
νουαρίου 1942 χρόνου ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ
ἡσφαλισμένου εἴτε ὡς ἐλεύθερου ἐπαγγελματίου χη-
μικοῦ εἴτε παρέχοντος ἐξηρητημένην ἐργασίαν ὡς χη-
μικοῦ ὑπολογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσσεως. Ἡ ἀσκη-
σις τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἡ παροχὴ ἐξηρητημένης ἐρ-
γασίας ἐξακριβοῦται διὰ πιστοποιητικῶν κατὰ τὴν κρί-
σιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἐκ πιστοποιητικῶν ἐξακριβω-
μένου χρόνου προϋπηρεσίας δύναται ὁ ἡσφαλισμένος
νὰ συνυπολογίξῃ ἐξ ὑπαρχούσης τυχὸν ἀνεργίας πο-
σοστὸν 10% ἐπὶ τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας, ἢτοι ἐπὶ
ἐξήκοντα (60) μηνῶν προϋπηρεσίας δύναται νὰ ἀναγνω-
ρίξῃ ἐξ μηνῶν ἀνεργίαν καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς : καὶ ἐφ'
ὅσον ἐξαγοράσῃ ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρ-
θρου 8 τοῦ παρόντος. Τὸ σύνολον πάντως τοῦ ὡς ἄνω
ἀναγνωριζομένου χρόνου τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἀνεργίας
δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν τῷ συνόλῳ τοὺς δέκα ὀκτῶ
(18) μηνῶν.

3. Ὁ χρόνος τῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν ἐφέδρων
(οὐχὶ δὲ καὶ ἡ θητεία τῶν κληρωτῶν) ὑπολογίζεται ὡς
χρόνος ἀσφαλίσσεως εἴτε ὁ ἡσφαλισμένος ἦτο τοιοῦτος
κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστρατεύσεώς του εἴτε κατέστη
ἡσφαλισμένος μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν του.

4. Ἐκ τοῦ συνόλου τῆς προϋπηρεσίας καὶ τοῦ
χρόνου ἐπιστρατεύσεως προσητράται χρόνος ἀσφα-
λίσεως τὸ πολὺ μέχρι 300 μηνῶν.

Ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας

Ἄρθρον 8. 1. Ἴνα ὑπολογισθῇ ὡς χρόνος ἀσφα-
λίσεως ὁ χρόνος προϋπηρεσίας ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ἐν
περιπτώσει θανάτου τούτου τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας
αὐτοῦ, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι εἰς τὸ Ταμεῖον
μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1949 δι' ἕκαστον μῆνα ἀνα-
γνωριζομένης προϋπηρεσίας ποσὸν ἴσον, πρὸς ὀλόκληρον
τὴν ἰσχύουσαν μηνιαίαν εἰσφορὰν τοῦ παρέχοντος
ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἡσφαλισμένου κατὰ τὸν χρόνον
τῆς ἐξοφλήσεως.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου
1949 δὲν ἐξαγορασθῇ ἡ προϋπηρεσία ὡς ἄνω, πᾶσα
καταβολὴ ἐναντι ἢ πρὸς ἐξόφλησιν ταύτης θὰ ἐπιβα-
ρύνεται μὲ ποσοστὸν 6% δι' ἕκαστον παρερχόμενον
ἔτος, μὴ δυναμένης πάντως τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλή-
σεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς νὰ παραταθῇ πέραν τῆς
πενταετίας ἀφ' ἧς ἀνεγνωρίσθῃ ὁ χρόνος προϋπηρε-
σίας.

3. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κιν-
δύνου ἀπομείνῃ πρὸς ἐξόφλησιν ὀλόκληρον ἢ μέρος
τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας, παρακρατεῖται
κατὰ μῆνα ἐκ τῆς συντάξεως τὸ ἐν τρίτον τοῦ ποσοῦ
αὐτῆς μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων.

Πόροι

Ἄρθρον 9. Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι :

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1948 αἰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ
Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσσεως
Χημικῶν προβλεπόμεναι ἀτομικαὶ εἰσφοραὶ ἀναπρο-
σαρμόζονται ὡς κάτωθι :

α) Ἡ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) μηνιαία

άτομική εισφορά τών παρεχόντων εξηρημένην εργασίαν ήσφαλισμένων, εις δραχμάς δώδεκα χιλιάδας (12.000), ή έκ δραχμών έξ χιλιάδων (6.000) μηνιαία εισφορά τών έλευθέρων επαγγελματιών και τών άσκούντων ίδιαν επιχείρησιν εις δραχμ. είκοσι τέσσαρας χιλιάδας (24.000).

β) Η μηνιαία εισφορά τού άπασχολούντος χημικόν έργοδότην έκ δραχμών τεσσαράν χιλιάδων (4.000) δι' έκαστον ήσφαλισμένον χημικόν, ύφ' οίανδήποτε ιδιότητα και άν ύπηρετεί ούτος έν τή επιχειρήσει εις δραχμάς δέκα έξ χιλιάδας (16.000).

γ) Η έφ' άπαξ εισφορά έκ δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000) ύπό έκάστου χημικου καταβαλλομένη έντός έτους άπό τής ύπαγωγής του εις τήν ασφάλισιν τού Ταμείου εις δραχμάς τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

δ) Η έφ' άπαξ εισφορά έκ δραχμών είκοσι χιλιάδων (20.000) τών έγγάμων ήσφαλισμένων ώς και τών άγάμων ούτινες τυγχάνουσι προστάται οικογενείας εις δραχμάς έξήκοντα χιλιάδας (60.000).

ε) Η έφ' άπαξ εισφορά έκ δραχμών τεσσαράν χιλιάδων (4.000) δι' έκαστον τέκνον τού ήσφαλισμένου, εις δραχμάς δώδεκα χιλιάδας (12.000)

Οί ύπό τών έδαφίων α' έως στ' τού άρθρου 3 τού Νομοθετικού Διατάγματος 906)1941 προβλεπόμενοι πόροι ύπέρ τού Ταμείου Έπικουρικής Ασφάλισως Χημικών αύξάνονται άπό 1ης Ιανουαρίου 1946 ώς άκολουθως.

στ) Η εισφορά έκ δραχμών είκοσι πέντε (25) έξ έκάστης μικροβιολογικής, βιολογικής αναλύσεως ύπό Χημικών βαρύνουσα τούτους εις δραχμάς διακοσίας πενήκοντα (250).

Οί ύπό τών έδαφίων ζ' έως ι' τού άρθρου 3 τού Νομ. Διατάγματος 906)1941 προβλεπόμενοι πόροι ύπέρ τού Ταμείου Έπικουρικής Ασφάλισως Χημικών αύξάνονται άπό 1ης Απριλίου 1946 ώς άκολουθως :

ζ) Η εισφορά έκ δραχμών τριάκοντα (30) άνά χιλία χιλιόγραμμα επί παραγομένου ταιμέντου εις δραχμάς τριακοσίας (300).

η) Η εισφορά έκ δραχμών δύο (2) κατά χιλιόγραμμον άνύδρου οίνοπνεύματος έν γένει διατιθεμένου παρ' οίνοπνευματοποιου β' κατηγορίας εισπραττομένη δι' ειδικού ένσήμου επί τών άδειών μεταφοράς τού καθαρού οίνοπνεύματος και επί τών άδειών μετουσιώσεως τού μεταφερομένου οίνοπνεύματος έν γένει εις δραχμάς είκοσι. (20).

θ) Η εισφορά έκ δραχμών δύο (2) κατά χιλιόγραμμον παραγομένης νωπής ζύμης άρτοποιίας εις δραχμάς είκοσι (20).

ι) Η εισφορά έκ δραχμών τεσσαράκοντα (40) κατά τόννον επί τών παραγομένων ή εισαγομένων όξέων εις δραχμάς τετρακοσίας (400).

ια) Εισφορά έτησία τών Χημικών έλευθέρων επαγγελματιών τών μετερχομένων κυρίως ή βοηθητικώς τó έπάγγελμα τού οινολόγου αναλόγως τού ποσού τού παρ' αύτών οίνοποιουμένου έτησίως γλεύκους διά λογαριασμόν τρίτων κατά κατηγορίας.

Η κατάταξις τών οινολόγων κατά κατηγορίας διενεργείται κατ' έτος βάσει ήτιολογημένης άποφάσεως ύπό πρωτοβαθμίου Έπιτροπής έκ τριών μελών τού Διοικ. Συμβουλίου τού Ταμείου, ένός αντιπροσώπου τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών, ένός τής Ένώσεως Έλλήνων οινολόγων όριζομένων δι' άποφάσεως τών οικείων Διοικητικών Συμβουλίων μετά τού Δ)ντου τού Ταμείου ώς εισηγητού.

Κατά τών άποφάσεων τής πρωτοβαθμίου Έπιτροπής δύναται νά χωρέση προσφυγή ένώπιον τής όλομελείας τού Δ. Συμβουλίου τού Ταμείου τόσον ύπό τού ένδιαφερομένου οινολόγου όσον και ύπό μελών τής πρωτοβαθμίου Έπιτροπής ή τού Διευθυντού τού Ταμείου.

Αί άποφάσεις τών ως άνω Έπιτροπών εις τήν Ένωσιν Έλλήνων Οινολόγων μέσω τού Ταμείου.

Τρόπος εισπράξεως πόρων

"Αρθρον 10. 1. Οί κατά τó άρθρον 8 πόροι τού

Ταμείου εισπράττονται είτε διά τραπεζιτικής ή ταχυδρομικής έπιταγής, είτε διά καταβολής εις χρήμα παρὰ τώ Ταμείω. Τής διατάξεως ταύτης εξαιρείται ό ύπό στοιχείον η' πόρος τού Ταμείου, όστις εισπράττεται διά καταθέσεως επί άποδείξει τής αναλογούσης εις έκαστον λήξαντα μήνα εισφοράς, παρὰ τή Έθνική Τραπεζή τής Ελλάδος. Η έν λόγω άποδείξις ύποβάλλεται έντός τού πρώτου δεκαημέρου έκάστου μηνός εις τó Ταμείον συνοδεύεται δέ ύπό καταστάσεως συντασσομένης παρὰ τού οίνοπνευματοποιου β' κατηγορίας έν η έμφαίνονται τά διατεθέντα ποσά καθαρού οίνοπνεύματος έν γένει ώς και τά μετουσιωθέντα έν γένει κατά τόν λήξαντα μήνα ποσά οίνοπνεύματος. Η έν λόγω κατάστασις, πρò τής ύποβολής αύτής εις τó Ταμείον δέον όπως θεωρηται παρὰ τού άρμοδίου παραρτήματος τού γενικού Χημείου τού Κράτους.

2) Η ύπό τά στοιχεία ζ', η', και θ' εισφοραί εισπράττονται επί τή βάσει ύπευθύνου δηλώσεως τών βιομηχανικών επιχειρήσεων έξαγομένης έκ τών βιβλίων τής Έταιρίας και άποστελλομένης κατά τριμηνίαν εις τó Ταμείον ύπό σύγχρονον κατάθεσιν ή τοίς μετρητοίς ή δι' έπιταγής τού αναλογούντος ποσού.

3) Η ύπό τó στοιχείον ι' εισφορά επί τών εισαγομένων όξέων εισπράττεται ύπό τού άρμοδίου παραρτήματος τού γενικού Χημείου τού Κράτους όπερ δι' έκάστην εισαγωγήν όξέων θέλει έκδίδει άδειαν εισαγωγής έξ' ειδικού διπλοτύπου βιβλίου. Τó παράρτημα τού Γενικού Χημείου τού Κράτους άποστέλλει κατάστασιν έμφαίνουσαν τά κατά τόν λήξαντα μήνα εισπραχθέντα ποσά μετά τών χρηματικών ποσών εις τó Ταμείον.

4) Η ύπό στοιχείον στ' εισφορά εισπράττεται δι' ειδικού ένσήμου έπικολλωμένου επί τής χορηγουμένης έκθέσεως αναλύσεως.

5) Αί μηνιαία άτομικαί εισφοραί τών παρεχόντων εξηρημένην εργασίαν ήσφαλισμένων, πλην τών δημοσίων υπαλλήλων, κρατούνται ύπό τού έργοδότη εις τó τέλος έκάστου μηνός έκ τών άποδοχών τού ήσφαλισμένου και άποστέλλονται κατά τριμηνίαν εις τó Ταμείον τοίς μετρητοίς ή διά τραπεζιτικής ή ταχυδρομικής έπιταγής όμοι μετά τής μηνιαίας εισφοράς τού έργοδότη συντασσομένης και σχετικής αναλυτικής καταστάσεως τών εισφορών ήσφαλισμένου και έργοδότη και τών τυχόν έφ' άπαξ εισφορών τού ήσφαλισμένου.

6) Οί έκ τών δημοσίων υπαλλήλων ύπαχθέντες εις τήν ασφάλισιν άποστέλλουσι τάς ύπό στοιχεία α, γ, δ, και ε, άτομικάς των εισφοράς είτε άπ' ευθείας πρòς τó Ταμείον τοίς μετρητοίς είτε διά τραπεζιτικής ή ταχυδρομικής έπιταγής.

7. Οί έλεύθεροι επαγγελματίαι και οί άσκούντες ίδιαν επιχείρησιν ήσφαλισμένοι άποστέλλουσι τάς ύπό στοιχεία α, γ, δ, και ε εισφοράς των άπ' ευθείας πρòς τó Ταμείον τοίς μετρητοίς ή διά τραπεζιτικής ή ταχυδρομικής έπιταγής.

8) Η ύπό στοιχείον ια' εισφορά εισπράττεται διά καταθέσεως τού αναλόγου ποσού εις τήν Έθνικήν Τράπεζαν ώς και διά Ταχυδρομικής ή Τραπεζικής έπιταγής ή τοίς μετρητοίς εις τó Ταμείον.

9. Εισφοραί ήσφαλισμένων και έργοδοτών καθυστερούμεναι πλέον τών δέκα πέντε ήμερών άφ' ης κατέστησαν άπαιτηται ύπολογίζονται βάσει τής Ισχυούσης άντιστοίχου εισφοράς κατά τόν χρόνον τής καταβολής των.

Διάθεσις Κεφαλαίων

"Αρθρον 11. 1. Τά κεφάλαια τού Ταμείου τοποθετούνται εις έντόκους καταθέσεις κατόπι άποφάσεως τού Δ. Σ. τούτου εις μίαν ή πλείονας τών Τραπεζών Έθνικής, Ελλάδος, Αθηνών, Λαϊκής, Ιονικής, Έμπορικής και Αγροτικής, προτιμωμένης έν ίσοις όροις τής Έθνικής Τραπεζής τής Ελλάδος.

Και επενδύονται :

α') Εις χρεώγραφα τού Κράτους.

β') Εις μετοχάς Τραπεζής τής Ελλάδος.

γ') Είς μετοχάς 'Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος.
δ') Είς όμολογίας της 'Εθνικής Κτηματικής Τραπεζής της Ελλάδος.

ε') Είς δάνεια πρὸς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐφ' ὅσον παρέχεται ἐγγυήσις τοῦ Κράτους.
στ') Είς μετοχάς ἐπιχειρήσεων χημικῆς βιομηχανίας εισηγμέναις εἰς τὸ Χρηματιστήριον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ μέχρις 20% τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου.

2. Μέρους τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου δύναται νὰ διατίθεται πρὸς ἀγορὰν ἀκινήτων ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ.

Διὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπαιτεῖται :

α') Ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου λαμβανομένη διὰ πλειοψηφίας τῶν 2)3 τῶν μελῶν αὐτοῦ.

β') Ἐκτίμησις τοῦ ἀκινήτου ἐνεργουμένη παρὰ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου περιλαμβανούσης ἕνα Πολιτικὸν Μηχανικὸν ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἕνα τεχνικὸν ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ ἓν μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ :

γ') Ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Ἡ ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ θεωρεῖται ὡς δοθεῖσα ἀν παρέλθῃ ἄνευ ἀπαντήσεως ἐν εἰκοσαήμερον ἀφ' ἧς ὑποβλήθῃ παρὰ τοῦ Ταμείου ὁ σχετικὸς φάκελλος μετ' ἀντιγράφων τῶν πρακτικῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

δ) Ὑπουργὸς δύναται νὰ συστήσῃ νέαν ἐκτιμητικὴν Ἐπιτροπὴν συντιθεμένην ἀναλόγως πρὸς τὴν τοῦ ἔδαφ. β' ὀριζομένην, ἢ ἀμοιβῆ τῶν μελῶν τῆς ὁποίας καθορίζεται παρ' αὐτοῦ καὶ καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ταμείου.

3. Μέρους τῶν διαθέσιμων τοῦ Ταμείου καὶ μέχρι τοῦ 1/4 τῶν κεφαλαίων δύναται νὰ τοποθετηθῇ εἰς ἐνυπόθηκα τοκοχρεωλυτικὰ δάνεια εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους κατὰ προτίμησιν ὡς καὶ εἰς ἰδιώτας.

Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἐνυποθήκων δανείων δεόν νὰ τηρῶνται αἱ ἐξῆς ἀρχαί :

α') Δάνειον χορηγεῖται ἐπὶ πρώτη ὑπόθηκῃ τοῦ ἀκινήτου.

β') Τὸ ἀκίνητον νὰ εἶναι ἀστικόν, κείμενον ἐντὸς τῶν σχεδίων πόλεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ νὰ εἶναι προσοδοφόρον, αἱ δὲ πρόσοδοι αὐτοῦ νὰ εἶναι ἀνώτεροι τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐτησίως τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

γ') Τὸ ἀκίνητον νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένον παντὸς βάρους καὶ νὰ ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν παραχωροῦντα τὴν ὑπόθηκην.

δ') Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 30% ἢ τὰ 40% προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ ἀκινήτου πάντως οὐχὶ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 300.000 ἐκτιμωμένου ὡς ἔπεται :

ε') Ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀκινήτου γίνεται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς διοριζομένης ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ περιλαμβανούσης ἕνα ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἕνα Πολιτικὸν μηχανικὸν δημόσιον ὑπάλληλον καὶ ἕνα τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἡ ἐκθεσις τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐγγράφως, ἐν περιπτώσει διαφωνίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μικρότερον ποσὸν ἐκτιμῆσεως.

στ') Τὸ δάνειον θὰ χορηγηθῇ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐκχωρήσεως τῶν τυχόν προσόδων τοῦ ἀκινήτου οὐχὶ πέραν τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καὶ τόκω 8% προκειμένου περὶ ἰδιωτῶν καὶ 6% προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων.

ζ') Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ δόσις τῶν συνταξιούχων παρακρατεῖται ἐκ τῆς συντάξεως.

η') Αἱ δαπάναι ἐλέγχου τίτλων ἰδιοκτησίας, πραγματογνωμοσύνης, συντάξεως δανειστικοῦ συμβολαίου, ἐγγραφῆς καὶ ἐξοφλήσεως ὑποθήκης, καὶ πᾶν ἐν γένει ἔξοδον βαρύνουσι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοὺς δανειζομένους παρ' ὧν καὶ προκαταβάλλονται ἀνεξαρτήτως τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τοῦ δανείου.

4. Πᾶσα ἀγορὰ χρεωγράφων ἢ ἀνάληψις καὶ ἀν-

ταλλαγὴ τοιούτων, ἀγορὰ καὶ ἐκποίησης ἀκινήτων καὶ ἐν γένει πᾶσα πληρωμὴ σχετικῆς δαπάνης, ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Δικαιοῦνται Συντάξεως :

ἄρθρον 12. 1. Συντάξις γήρατος.

α') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει 420 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

β') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει 360 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 55 ἐτῶν.

γ') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει 300 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

δ') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει 240 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 65 ἐτῶν.

ε') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀποχώρησις του εἶναι ὑποχρεωτικὴ λόγω ὀρίου ἡλικίας, συμφώνως τῷ νόμῳ, δικαιούται συντάξεως ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει 120 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως.

2. Συντάξις ἀναπηρίας.

α') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει 120 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ κατέστη ἀνίκανος σωματικῶς ἢ διανοητικῶς πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

β') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον ἠσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1942 ἔστω καὶ ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ κατέστη ὀλιγκῶς ἀνίκανος σωματικῶς ἢ διανοητικῶς πρὸς ἐξάσκησιν οἰουδήποτε ἐπαγγέλματος ἐκ βιαίου συμβάντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἐπαγγέλματός του ἢ τῆς ὑπηρεσίας του.

γ') Ὁ ἀποχωρῶν ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον ἠσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1942 ἔστω καὶ ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ κατέστη σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ, ἐκ βιαίου συμβάντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἐπαγγέλματός του ἢ τῆς ὑπηρεσίας του.

3. Συντάξις δικαιοδόχων.

α') Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 δικαιοδόχοι ἠσφαλισμένου θανόντος μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1942 ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του εἶχε συμπληρώσει 120 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως.

β') Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 δικαιοδόχοι ἠσφαλισμένου θανόντος μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1942 ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἔδαφ. β' παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

γ') Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 δικαιοδόχοι συνταξιούχου θανόντος.

Ὑπολογισμὸς συντάξεως ἠσφαλισμένου

ἄρθρον 13 1. Οὐδεμία σύνταξις δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 10.500 κατὰ μῆνα, ὑπολογίζεται δὲ ὡς ἐξῆς :

α') Συντάξις γήρατος :

Δραχμαὶ 25 δι' ἕκαστον μῆνα ἀσφαλίσεως.

β') Συντάξις ἀναπηρίας.

Δραχμαὶ 25 δι' ἕκαστον μῆνα ἀσφαλίσεως με ἐλάχιστον ὄριον 144 μηνῶν ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις ἐχορηγήθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἔδαφ. α' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12.

Δραχμαὶ 4.500 ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις ἐχορηγήθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἔδαφ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος εἶχε μέχρις 60 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως. Εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην προστίθενται δραχμαὶ 25 δι' ἕκαστον μῆνα ἀσφαλίσεως ἄνω τῶν 60 μηνῶν.

Δραχμαὶ 2.700 ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις ἐχορηγήθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἔδαφ. γ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος εἶχε μέχρις 60 μηνῶν χρόνον ἀσφαλίσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην προστίθενται δραχμαὶ 25 δι' ἕκαστον μῆνα ἀσφαλίσεως ἄνω τῶν 60 μηνῶν.

Δικαιοδόχοι συντάξεως

Άρθρον 14. 1. Έν περιπτώσει θανάτου εγγάμου ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου δικαιούνται συντάξεως :
α') Η χήρα σύζυγος του και τὰ νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα τέκνα του έφ' όσον τὰ μὲν άρρενα είναι ανήλικα και άγαμα τὰ δέ θήλεα άγαμα.

Ό άπορος σύζυγος, έφ' όσον είναι ανίκανος πρὸς εργασίαν ή συνεπλήρωσε τὸ 60ὸν έτος τῆς ήλικίας του και δέν είναι ήσφαλισμένος.

β') Τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ταύτης γεννᾶται διά τὸν σύζυγον ή τὴν σύζυγον μόνον, έφ' όσον ὁ γάμος έτελέσθη έν τούλάχιστον έτος πρὸ τῆς έκ τῆς ασφαλίσσεως έξόδου του.

γ') Ό περιορισμός του ανωτέρω έδαφίου δέν ισχύει προκειμένου περί θανάτου έκ βιαίου συμβάντος έν τῆ έκτελέσει τῆς ύπηρεσίας.

δ') Είς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου και τῶν τέκνων συμμετέχει και ή χήρα μήτηρ, έφ' όσον είναι άπορος και δέν έχει έτερον μέσον συντηρήσεως. Τὸ κατάτὰ ανωτέρω δικαίωμα τῆς μητρός παραμένει και αν έκλείψουν άπαντες οί λοιποί δικαιοδόχοι.

2. Έν περιπτώσει θανάτου άγάμου ή εγγάμου έν χρεία άνευ τέκνων ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου δικαιούνται συντάξεως :

α') Ό πατήρ έφ' όσον κατά τὴν ήμέραν του θανάτου του ήσφαλισμένου έχει συμπληρώσει τὸ 60ὸν έτος τῆς ήλικίας του, άλλως από τῆς συμπληρώσεως του 60οῦ έτους τῆς ήλικίας του ή εάν είναι άπορος και ανίκανος διά τὴν άσκησιν οίουδήποτε βιοποριστικοῦ επαγγέλματος.

β') Η άπορος χήρα μήτηρ έφ' όσον δέν ύπάρχει πατήρ ή οὔτος άπεβίωσε πρὸ τῆς κτήσεως άκόμη του δικαιώματος είς σύνταξιν και αί άποροι άγαμοί άδελφαί.

3. Η ύπαρξις τῆς άπορίας κρίνεται δι' άποφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου βάσει τῶν κατά τὴν κρίσιν του ύποβλητέων δικαιολογητικῶν.

Υπολογισμός συντάξεως δικαιοδόχων

Άρθρον 15. 1. Αί χορηγούμεναι συντάξεις είς τούς δικαιοδόχους κανονίζονται ως εξής :

α') Η χήρα σύζυγος ή ὁ σύζυγος έφ' όσον δέν είναι ήσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως ίσης πρὸς τὰ $\frac{6}{10}$ τῆς συντάξεως ής θά έδικαιοῦτο ή έλάμβανεν ὁ άποβιώσας σύζυγος.

β') Έφ' όσον συντρέχουσι και τέκνα δικαιούμενα συντάξεως προστίθεται είς τὴν ανωτέρω σύνταξιν $\frac{1}{10}$ μέχρι τῆς συμπληρώσεως ὀλοκληρου τῆς συντάξεως. Η σύνταξις έπιμερίζεται κατά $\frac{1}{2}$ είς τὴν χήραν και τὸ έτερον $\frac{1}{2}$ είς τὰ τέκνα κατ' ίσας μερίδας.

γ') Όρφανὸν άμφοτέρων τῶν γονέων ή έξ ενός τῶν γονέων άμφοτέρων ήσφαλισμένων δικαιούμενον συντάξεως λαμβάνει σύνταξιν ίσιν πρὸς τὰ $\frac{6}{10}$ τῆς συντάξεως, ής έδικαιοῦτο λαμβάνειν ὁ ήσφαλισμένος.

Έφ' όσον συντρέχουσι και άλλα ὄρφανὰ δικαιούμενα συντάξεως προστίθεται είς τὴν ανωτέρω σύνταξιν $\frac{1}{10}$ δι' έκαστον τούτων. Η σύνταξις έπιμερίζεται κατ' ίσας μερίδας μεταξὺ τῶν ὄρφανῶν.

δ') Έφ' όσον συντρέχει και χήρα μήτηρ προστίθεται είς τὰς άνω συντάξεις και $\frac{1}{10}$ εισέτι. Η σύνταξις έπιμερίζεται κατά τὰ $\frac{3}{10}$ είς τὴν χήραν μητέρα τὸ δέ ὑπόλοιπον είς ίσας μερίδας, έφ' όσον ύπάρχει και ὁ τρίτος τῶν έν τοίς έδαφίοις α, β, και γ δικαιουμένων.

ε') Ό πατήρ δικαιούται συντάξεως ίσης πρὸς τὰ $\frac{1}{10}$ τῆς συντάξεως ής θά έδικαιοῦτο ή θά έλάμβανεν ὁ άποβιώσας υίός του.

στ') Έφ' όσον συντρέχουσι και άγαμοί άδελφαι προστίθεται είς τὴν ανωτέρω σύνταξιν $\frac{1}{10}$ δι' έκάστην τούτων. Η σύνταξις έπιμερίζεται κατ' ίσας μερίδας.

ζ') Η άγαμος άδελφή άνευ γονέων λαμβάνει σύνταξιν ίσην πρὸς τὰ $\frac{1}{10}$ τῆς συντάξεως, ής έδικαιοῦτο ή έλάμβανεν ὁ ήσφαλισμένος.

Έφ' όσον συντρέχουσι και άλλα άγαμοί άδελφαι δικαιούμεναι συντάξεως προστίθεται είς τὴν ανωτέρω

σύνταξιν $\frac{1}{10}$ δι' έκάστην τούτων. Η σύνταξις έπιμερίζεται κατ' ίσας μερίδας μεταξὺ τῶν άδελφῶν.

η') Η χήρα μήτηρ δικαιούται συντάξεως ίσης πρὸς τὰ $\frac{5}{10}$ τῆς συντάξεως, ής θά έδικαιοῦτο ή έλάμβανεν ὁ άποβιώσας υίός της.

θ') Έφ' όσον συντρέχουσι και άγαμοί άδελφαι προστίθεται είς τὴν ανωτέρω σύνταξιν $\frac{1}{10}$ δι' έκάστην τούτων. Η σύνταξις έπιμερίζεται κατ' ίσας μερίδας.

2. Δικαιοδόχοι δύο συντάξεων λαμβάνουσι τὴν μεγαλύτεραν τούτων.

3. Ένήλικα τέκνα ανίκανα πρὸς πᾶσαν εργασίαν εξομοιοῦνται πρὸς ανήλικα τοιαῦτα.

4. Πάντως έν οὔδεμιᾷ περιπτώσει ή σύνταξις τῶν δικαιοδόχων δύναται νά ὑπερβῆ τὴν σύνταξιν, ής έδικαιοῦτο ὁ ήσφαλισμένος ή έλάμβανεν ὁ συνταξιούχος.

Επιστροφή Εισφορῶν

Άρθρον 16. 1. Δικαιοῦνται είς τὴν ανάληψιν τῶν εισφορῶν του (τακτικῶν, νεοδιορισμοῦ, προστ. οικογενείας και τέκνων), ατόκως οί δικαιοδόχοι ήσφαλισμένου, εάν οὔτος εἶχε μέχρις 60 μηνῶν χρόνον ασφαλίσσεως.

2. Δικαιοδόχοι ήσφαλισμένου, θανόντος μετα τὴν συμπλήρωσιν 60 μηνῶν χρόνου ασφαλίσσεως και μη δικαιούμενοι συντάξεως λαμβάνουν έκτός του ποσοῦ τῶν εισφορῶν του (παράγρ. 1) και ίσον ποσὸν λόγω βοήθηματος.

3. Δικαιοῦται είς τὴν ανάληψιν τῶν εισφορῶν του ατόκως πᾶς ήσφαλισμένος ὅστις έκ τῶν ὑστέρων άπεδείχθη ως μη κατέχων τὰς προϋποθέσεις του άρθρου 4 μη δικαιούμενος οὔδεμιᾷς άλλης παροχῆς έστῶ και αν έγεννήθη τὸ δικαίωμα ταύτης.

Βεβαίωσις άναπηρίας

Άρθρον 17. 1. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς σωματικῆς ή διανοητικῆς ανικανότητος απαιτεῖται πιστοποιητικὸν ὑγειονομικῆς Έπιτροπῆς άποτελομένης έξ ενός Ιατροῦ ὑποδεικνυομένου παρὰ του Ταμείου, ενός Ιατροῦ ὑποδεικνυομένου παρὰ του ένδιαφερομένου και ενός Καθηγητοῦ του Πανεπιστημίου ή Διευθυντοῦ Κλινικῆς Νοσοκομείου τῆς ειδικότητος τῆς παθήσεως ήν επικαλεῖται ὁ ήσφαλισμένος.

2. Η άμοιβή τῆς Έπιτροπῆς βαρύνει τὸ Ταμεῖον, έκτός εάν ή Έπιτροπή κατά πλειοψηφίαν κρίνη τὸν έξεταζόμενον ικανὸν ὁπότε ή άμοιβή τῆς Έπιτροπῆς βαρύνει τούτον.

Διακοπή συντάξεως

Άρθρον 18. 1. Η σύνταξις διακόπτεται άφ' ής ήμέρας ὁ συνταξιούχος καταστή έκ νέου ήσφαλισμένος. Άρθέντος του λόγου τῆς διακοπῆς ή καταβολή τῆς συντάξεως άρχεται από τῆς 1ης του έπομένου μηνός άφ' ής εξέλιπεν ὁ λόγος οὔτος και μόνον ως πρὸς τὸν μέλλοντα χρόνον.

2. Τὸ είς σύνταξιν δικαίωμα απόλλυται :

α') Εάν ή χήρα σύζυγος ή ή χήρα μήτηρ έλθη έκ νέου είς γάμον.

β') Εάν τὰ θήλεα τέκνα ή άδελφαι του θανόντος ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου έλθωσιν είς γάμον.

γ') Εάν τὰ ανήλικα άρρενα τέκνα ενηλικιωθῶσιν ή έλθωσι είς γάμον πρὸ τῆς ενηλικιώσεως των.

Άνεκχώρητον και άκατάσχετον Συντάξεων και εισφορῶν

Άρθρον 19. 1. Άπαγορεύεται ή έκχώρησις τῶν χορηγούμενων συντάξεων και επιστροφή εισφορῶν έξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως διατροφῆς συζύγου κατιόντων ή ανιόντων είτε δικαστικῶς έπιβαλλομένης είτε διά συμβάσεως μετα τῶν δικαιουμένων διατροφῆς και τῶν δικαιούχων τῶν παροχῶν.

Έξοδα Κηδείας

Άρθρον 20. Έν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου οὐχι δικαιοδόχου, τὸ Ταμεῖον καταβάλλει δραχμὰς 300.000 δι' έξοδα κηδείας είς τὴν οικογένειαν του

θανόντος ή έλλείψει τούτης εις τόν έπιμεληθέντα τής κηδείας.

Παραγραφή Παροχών

Άρθρον 21. 1. Πάσα όφειλή του Ταμείου προς δικαιούμενον συντάξεως ή έπιστροφής εισφορών παραγράφεται μετά πενταετιαν άφ' ής κατέστη άπαιτητή.

2. Ημέρα ενάρξεως του δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως όρίζεται:

α) Διά τούς έκ των ήσφαλισμένων δημοσίους υπαλλήλους και τούς παρέχοντας έξηρητημένην εργασία, ή έπομένη τής άποχωρήσεως των έκ τής ύπηρεσίας.

β) Διά τούς δικαιούχους θανόντων ήσφαλισμένων ή έπομένη του θανάτου αυτών.

3. Έν ουδεμιά περιπτώσει καταβάλλεται σύνταξις άναδρομικώς πλέον του έτους από τής ήμερομηνίας τής ύποβολής τής περι άπονομής συντάξεως αίτησεως του δικαιούχου.

Έλεγχος Διαχειρήσεως

Άρθρον 22. 1. Ο Διαχειριστικός Έλεγχος του Ταμείου άσκειται έτησίως υπό τετραμελούς Έπιτροπής διοριζομένης δι' άποφάσεως του Υπουργού Έργασίας και άποτελουμένης έκ δύο υπαλλήλων του Υπουργείου Έργασίας και δύο ήσφαλισμένων.

2. Μετά τό πέρας του έλέγχου ή Έπιτροπή συντάσει και ύποβάλλει εις τό Υπουργείον Έργασίας λεπτομερή περι τούτου έκθεσιν άντίγραφον τής όποιας κοινοποιείται εις τό Ταμείον.

3. Η άμοιβή των μελών τής Έπιτροπής όρίζεται εις δραμάς 5.000 έφ' άπαξ και δι' έκαστον.

4. Προς άντιμετώπισιν των έκτάκτων ύπηρεσιακών άναγκών του Ταμείου δύναται δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού έγκρινομένης παρά του Υπουργού Έργασίας να συνιστώνται συνεργεία έκ του προσωπικού του Ταμείου δι' άπασχόλησιν πέραν των κεκανονισμένων ώρων εργασίας.

Διά τής αύτης ως άνω άποφάσεως καθορίζεται και ή καταβαλλομένη άποζημίωσις των μετεχόντων εις τά συνεργεία υπαλλήλων.

Η ισχύς τής παρούσης άρχεται από 1ης Δεκεμβρίου 1946.

Γενικαί Διατάξεις

Άρθρον 23. 1. Ο δικαιούμενος συντάξεως ή έπιστροφής εισφορών δέον να ύποβάλη αίτησιν προς τό Διοικ. Συμβούλιον όπερ ύποχρεούται να έκδώη τήν άπόφασιν του έντός δύο μηνών τό βραδύτερον.

2. Αί συντάξεις ύπολογίζονται πάντοτε από τής έπομένης τής λήξεως τής ασφαλίσσεως ή του θανάτου του ήσφαλισμένου.

3. Η μεταβίβασις των συντάξεων εις τούς δικαιούχους θανόντος συνταξιούχου γίνεται από τής 1ης του

έπομένου μηνός του θανάτου του συνταξιούχου.

4. Η πληρωμή των συντάξεων εις τούς δικαιούχους γίνεται από την 1ην έκάστου μηνός ή εις τούς ίδιους ή εις τούς δια τακτικού πληρεξουσίου πληρεξουσίου των ότινες όφείλουν να προσαγάγωσι καθ' έκαστον έτος άντίγραφον του πληρεξουσίου των.

5. Οί δικαιούχοι όφείλουν να προσαγάγωσι εις την άρχήν έκάστου έτους βεβαίωσιν εμφαινουσας τήν οικογενειακήν των κατάστασιν.

6. Διαρκούσης τής έμπολέμου καταστάσεως έφ' όσον ύπάρχει άνυέρβλητος άδυναμία προσαγωγής των δικαιολογητικών των κατά τάς διατάξεις του παρόντος καταστατικού άπαιτουμένων δια την έκδοσιν άποφάσεως περι συνταξιοδοτήσεως ή έπιστροφής εισφορών τό Δ. Συμβούλιον δύναται να άναπληρώη ταύτα δι' άποδεικτικών μέσων καθοριζομένων παρά τούτου βάσει των κειμένων διατάξεων.

Έν τή περιπτώσει ταύτη ύποχρεούνται οί ένδιαφερόμενοι να προσκομίσωσι τά υπό του παρόντος καταστατικού όριζόμενα δικαιολογητικά ως έκλείψουν αί έκ τής έμπολέμου καταστάσεως δημιουργηθείσαι άνώμαλοι συνθηκαι.

Μεταβατικαί Διατάξεις

Άρθρον 24. 1. Αι κατά τό άρθρον 12 συντάξεις καταβάλλονται παρά του Ταμείου ουχί άναδρομικώς και άσχετως άν τό δικαίωμα έγεννήθη πρό των κάτωθι όριζομένων χρονικών όρίων.

α) Σύνταξις γήρατος και άναπηρίας παρ.2 έδαφ. α' του άρθρ. 11 : από τής 1ης Ιανουαρίου 1945.

β) Σύνταξις δικαιούχων και άναπηρίας έκ βιαίου άτυχήματος παρ. 2 έδαφ. β και γ' του άρθρου 12 : από 1ης Ιανουαρίου 1943.

2. Διαρκούσης τής έμπολέμου καταστάσεως αί διατάξεις περι ασφαλίστικης άναγνωρίσεως προύπηρεσίας άναστέλλονται, μη έπιτρεπομένης περαιτέρω ταύτης. Κατά τό χρονικόν διάστημα τής άναστολής, εις περιπτώσεις πραγματώσεως ασφαλίστικώς κινδύνου κατά τάς όποιας οί ήσφαλισμένοι ή τά ασφαλιστικώς προστατευόμενα μέλη τής οικογενείας αυτών, μολοντί έχοντα προύπηρεσίαν μη ασφαλίστικώς άναγνωρισθείσαν δέν δικαιούνται συντάξεως λόγω μη συμπληρώσεως κατά τάς διατάξεις του οικείου καταστατικού χρόνου συνταξίμου ύπηρεσίας, δύναται να συνυπολογίζον τόσα έτη έκ τής κατά τό καταστατικόν ασφαλιστικώς άναγνωριζομένης προύπηρεσίας όσα άπαιτούνται δια την άπόκτησιν δικαίωματος προς σύνταξιν.

Η έξόφλησις του δια τήν ασφαλιστικήν άναγνωρίσιν τής προύπηρεσίας ταύτης ποσού γίνεται εις όριζομένας υπό του Διοικητικού Συμβουλίου δόσεις, των όποιων ό αριθμός δέν δύναται να είναι κατώτερος των έξήκοντα (60).

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Προς τούς κ. κ. Ήσφαλισμένους.
Κατωτέρω παραθέτομεν τόν Γενικόν Ήσολογισμόν και Άπολογισμόν Διαχειρίσεως έτους 1948.

Τό περίσσευμα τής ως άνω χρήσεως άνήλθεν εις δραχ. 244.465.079 ποσόν, όπερ άντιπροσωπεύει τά 51% των έτησίων έσόδων, εοδαίων σημείον δια τήν οικονομικήν εξέλιξιν του Όργανισμού διανύοντος 77η τό 8ον έτος τής λειτουργίας του.

Διά του παρατιθεμένου πίνακος των κατά τήν 31 Δεκεμβρίου 1948 Συνταξιούχων του Ταμείου εμφαινεται κατά αίτιας έξόδου ό αριθμός των Συνταξιούχων, ό χρόνος ασφαλίσσεως, ή σύνταξις (βασική, άναπροσηρμοσμένη και καταβαλλομένη) ως και οί μέσοι όροι αυτών.

Η άνάλογία των Ήσφαλισμένων κατά κατηγορίας και

των Συνταξιούχων κατά τήν 31 Δεκεμβρίου 1948 έχει ως κάτωθι:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ	Ήσφαλισμένοι	Συνταξιούχοι	Ποσοστόν %
Μισθωτοί Βιομηχανίας . . .	489	16	33
Δημόσιοι Υπάλληλοι	287	16	56
Έλεύθεροι Έπαγγελματίαι	201	15	75
Σύνολοι	977	47	48

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δια τής προταθείσης τροποποιήσεως του Καταστατικού καταργήσεως τής παραγράφου 2 του άρθρου 24, έλπίζει λίαν συντόμως ότι θα έδρεθί εις τήν

εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀυξήσῃ αἰσθητῶς τὰς καταβαλλομένας συντάξεις, εἰς τοὺς δικαιούχους τούτων, καὶ ἀναμένει καὶ ἀπὸ τοὺς ἠσφαλισμένους τὴν ἐγκαίρως τακτοποιήσιν τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν των, ἵνα δύναται ἀπολύτως ὁ Ὄργανισμός νὰ ἐκπληρῶι τὸν σκοπὸν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1949.

Ὁ Πρόεδρος
Ὁδων Μοδινός

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Χ. Κοτσαμάνης

Τὰ Μέλη

Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. ΒΑΜΒΑΚΟΥΛΑΣ Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ι. ΚΑΝΔΗΛΗΣ Ν. ΜΗΟΥΡΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1948

Κατάστασις τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1948

Ἐνεργητικὸν

Μετρητὰ	Δραχ.	19.057.784
Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίαι		
Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔψευς		
Καταθέσεις	»	401.841.986
Χρεωστικοὶ Λογαριασμοὶ (ἄτοκοι)		
Ἐγγυοδοσίαι	»	51.000
Ἀκίνητα		
Ἀρχικὴ ἀξία	109.376.775	
Προσαυξήσεις	9.290.150	» 118.666.925
Ἐγκαταστάσεις		
Ἐπιπλα κ.λ.π. ἀρχικὴ ἀξία	»	26.021.819
Σύνολον Δραχ.		565.639.514

Παθητικὸν

Κεφάλαιον	Δραχ.	550.000.000
Ἀποθεματικὰ	»	501.1379
Πιστωτικὰ Ἰσμοὶ (ἄτοκοι)	Δραχ.	10.628.135
Σύνολον		565.639.514

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΤΟΥΣ 1948

Ἔσοδα

Εἰσφοραὶ ἠσφαλισμένων	Δραχ.	76.170.600
Εἰσφοραὶ Ἐργοδότη	»	46.002.400
Κοινωνικαὶ εἰσφοραὶ	»	340.114.885
Πρόσοδοι Περιουσίας	»	17.336.609
Διάφορα ἔσοδα	»	68.000
Σύνολον		479.692.494

Ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ καὶ δαπάναι.

Συντάξεων	Δραχ.	166.474.235	
Προνοίας	»	44.916.365	171.390.600

Δαπάναι Διοικήσεως

Διοικητικαὶ δαπάναι	11.813.000
Δαπάναι Ἐλέγχου ἢ Ἐποπτείας	675.000
Δαπάναι Προσωπικοῦ	13.819.000
Γενικά Ἐξοδα	21.444.245

Σύνολον δαπανῶν Διοικήσεως	47.751.245
Διάφοροι Δαπάναι	14.581.300
Δαπάναι περιουσιακῶν στοιχείων	1.504.270
Σύνολον	63.836.815

Σύνολον ἀσφαλιστικῶν παροχῶν δαπανῶν Δραχ. 235.917.415

Τὸ ὑπόλοιπον μεταφέρεται εἰς :

Κεφάλαιον	Δραχ.	242.250.000
Ἀποθεματικὰ		
Ἀποβέσεις ἐγκαταστάσεων	2.215.079	244.465.079
Σύνολον		479.692.494

Εἰδοποίησις διὰ τοὺς εἰς τὸ Τ.Ε.Α.Χ. ἠσφαλισμένους

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 18ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπεφάσισε τὴν τροποποίησιν τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Καταστατικοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως ὁ χρόνος δι' ὃν καθυστερεῖται ἡ τακτικὴ μηνιαία εἰσφορὰ (Δραχ. 12.000 διὰ τοὺς μισθωτοὺς καὶ Δημ. Ὑπαλλήλους καὶ Δραχ. 24.000 διὰ τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας πλέον τοῦ ἔτους. Διὰ τῆς αὐτῆς τροποποιήσεως τάσσεται ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἕξ (6) μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ τροποποίησις, ἐντὸς τῆς ὁποίας δεόν νὰ τακτοποιηθῶσι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων αἱ καθυστερούμεναι τακτικαὶ εἰσφοραὶ τοῦ ἔτους 1948 καὶ προηγουμένων ἐτῶν διὰ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως.

Π Ι Ν Α Ξ

Ἐμφάνων τοὺς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1948 Συνταξιοδοτούμενους κατὰ αἰτίας ἐξόδου καὶ τοὺς μέσους ὄρους χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ συντάξεως

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	Συνταξιοῦχοι	ΧΡΟΝΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ		Σ Υ Ν Τ Α Ξ Ε Ι Σ		
		ΕΤΗ	ΜΗΝΕΣ	Βασικὴ	Ἀναπροσημοσμένη	Καταβαλλομένη
Ἀναπηρίας	1	30	2	3.600	265.000	225.250
Μέσος ὄρος		30	2	3.600	265.000	225.250
Θανάτου	30	608	4	70.400	6.520.000	5.846.750
Μέσος ὄρος		20	3	2.346.67	217.334	194.892
Γήρατος	16	447	1	117.000	5.830.000	5.288.500
Μέσος ὄρος		28	—	7.312.50	364.375	330.531
Σ Υ Ν Ο Λ Ο Ν	47	1.085	7	191.000	12.615.000	11.260.500
Μ Ε Σ Ο Σ Ο Ρ Ο Σ	6,71	23	1	4.063.83	268.404	241.713